

40-41-42-43

Handelingen

44-45-46-47

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990-1991

Vergaderingen van maart 1991

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

AUTO- EN MOTOSPORT

BEGROTINGEN

BPA'S EN HET GEBRUIK VAN OPEN RUIMTEN

DOPINGBESTRIJDING EN ALGEMENE GEZONDHEIDSASPECTEN
BIJ SPORTBEOEFENING

INTERPELLATIES

INVESTERINGSFONDS

LEERACHTERSTAND VAN MIGRANTENKINDEREN

MEDISCH VERANTWOORDE SPORTBEOEFENING

RECHTSPOSITIE ONDERWIJSPERSONEEL

REGIONALE LUCHTHAVENS VLAANDEREN

RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDEBOUW

STATUUT BRT

TOEKOMST LIMBURGSE MIJNGEBOUWEN

Inhoud

Nr. 40   **Dinsdag 5 maart 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1357

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1357

Voorstel van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1357

Samenwerkingsakkoord
Indiening en verwijzing, blz. 1357

Verslagen
Indiening, blz. 1357

In eerste lezing aangenomen artikelen
Indiening en verwijzing, blz. 1358

Aanvullende verslagen
Indiening, blz. 1358

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1358

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 1358

Beideidsbrief Regionale luchthavens Vlaanderen — Aanzet tot een Vlaams luchtvaartbeleid — 341 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 1358
Spreker : de heer H. Candries

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1359

Beideidsbrief Regionale luchthavens Vlaanderen — Aanzet tot een Vlaams luchtvaartbeleid — 341 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2
Bespreking (Voortzetting), blz. 1359
Sprekers : de heer H. De Croo, W. Content

Interpellaties (Regl. art. 76)
Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bijzondere plannen van aanleg en het beleid tot behoud van open ruimten, blz. 1363

Sprekers : Mevrouw M. Vogels, Minister G. Geens

Motie van aanbeveling, blz. 1368

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de actualisering van het eertijds gesloten zogenaamde Toekomstcontract, blz. 1368
Ingetrokken

Interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de toekomst van de Limburgse mijngebouwen, blz. 1368

Sprekers : de heer H. Van Dienderen, mevrouw F. Brepoels, Minister L. Waltmiel

Motie van aanbeveling, blz. 1373

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de toekenningen van vergunningen voor het organiseren van oefenritten en wedstrijden voor de auto- en motosport, blz. 1373

Sprekers : de heren J. Cuyvers, J. Timmermans, J. Caudron, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1379

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1379

Nr. 41   **Dinsdag 5 maart 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1381

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het niet-verlengen van exploitatievergunningen van lang bestaande KMO-bedrijven, blz. 1381
Verdaagd

Beideidsbrief Regionale luchthavens Vlaanderen — Aanzet tot een Vlaams luchtvaartbeleid — 341 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2
Bespreking (Voortzetting), blz. 1381

Sprekers : de heer H. Van Dienderen, mevrouw M. Tyberghien-vandenbusche, de heren W. Verreycken, H. Candries, P. Dumez, mevrouw M. Vogels, de heren L. Hancké, M. Schoeters, Minister J. Sauwens, A. Denys

Motie van aanbeveling, blz. 1406

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1406

Nr. 42   **Woensdag 6 maart 1991**

Berichten van verhindering, blz. 1407

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer F. Aerts tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de recentelijk georganiseerde Studie-informatiedagen SID-IN Limburg in Genk, blz. 1407

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de financiële toestand van de centra voor basiseducatie, blz. 1407

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de toekenning van maaltijdcheques als eindejaarspremie in het onderwijs, blz. 1408

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de verplichtingen van de gemeenten inzake de sociale zekerheid met betrekking tot de volkstelling, blz. 1409

Actuele vraag van de heer E. Gryp tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het storten van slib uit de Beneden-Schelde op de Linkerschelde-oever, blz. 1409

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde, blz. 1411

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van beslissingen inzake de brug in Temse, blz. 1412

Actuele vraag van de heer H. De Loor tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de gevolgen van de deconcentratie van de administratie voor de Huisvesting, blz. 1412

Actuele vraag van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over lozingen van een bedrijf uit Zelzate in het kanaal Gent-Terneuzen, blz. 1413

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de milieuheffing op de uitvoer van afvalstoffen, blz. 1414

Ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in het Vlaamse Gewest door of op het initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan — 400 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6 (+ Errata) en 7 tot 10

Tweede lezing, blz. 1415

Spreker : de heer J. Pede

Hoofdelijke stemming, blz. 1416

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het

statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18
Tweede lezing, blz. 1417
Hoofdelijke stemming, blz. 1423

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1426

Bijlage

Vraag om uitleg
Commissie voor Welzijn en Gezondheid
Vraag om uitleg van de heer E. Van Varenbergh aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezondheid, over het taalgebruik door particuliere opvangzinnen, blz. 1427

Nr. 43   **Dinsdag 19 maart 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1431

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1431

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1431

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1432

Voorstel tot wijziging van het Reglement
Indiening en verwijzing, blz. 1432

Verslagen
Indiening, blz. 1432

Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie
Indiening en verwijzing, blz. 1432

Arrest van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1432

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1432

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 1432

Samenstelling van een Commissie
Wijziging onder de vaste leden, blz. 1433

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18
Hoofdelijke stemming, blz. 1433

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van Instellingen van Openbaar Nut voor het begrotingsjaar 1983

— 12-B (1989-1990) — Nrs. 1 en 2
— 16-B (1989-1990) — Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)
Algemene bespreking, blz. 1435

Motie van orde

Verdaging van een agendapunt, blz. 1435
Spreker : de heer G. Janzegers

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van Instellingen van Openbaar Nut voor het begrotingsjaar 1983 — 12-B (1989-1990) — Nrs. 1 en 2
— 16-B (1989-1990) — Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1435
Spreker : de heer H. Candries, verslaggever
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1436

Ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening — 448 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5
Voorstel van decreet van de heer R. Garcia C.S. houdende regeling van de dopingbestrijding en de algemene gezondheidsaspecten bij sportbeoefening — 455 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 1440

Sprekers : mevrouw T. Merckx-Van Goq, verslaggever, Minister H. Weckx, de heren A. Denys, W. Peeters, J. Devolder, R. Garcia, J. Van Hecke, mevrouw L. Maximus, de heren J. Caudron, J. Van der Sande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1458

Nr. 44   **Dinsdag 19 maart 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1459

Ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening — 448 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1459

Sprekers : de heer W. Peeters, Minister H. Weckx
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1464
Sprekers : de heer A. Denys, Minister H. Weckx, de heren W. Peeters, L. Dierickx

Ontwerp van decreet tot aanvulling van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw — 454 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 1477
Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, Minister L. Waltmiel, de heer R. Van Hooland
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1478

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer L. Bril tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over politieke benoemingen in de Vlaamse administratie, blz. 1479

Sprekers : de heren L. Bril, R. Van Hooland, Minister G. Geens, de heer A. Denys

Interpellatie van mevrouw M. De Meyer tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de opvang van de schoolgaande kinderen buiten de lesuren, blz. 1486

Sprekers : mevrouw M. De Meyer, mevrouw T. Merckx-Van Goey, Minister J. Lenssens, de heer W. Seeuws

Motie van aanbeveling, blz. 1492

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het niet-verlengen van exploitatievergunningen van lang bestaande KMO-bedrijven, blz. 1492

Sprekers : de heren F. Vermeiren, M. Capoen, Minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1497

Bijlagen

Vragen om uitleg
Commissie voor Openbare Werken en Vervoer
Vraag om uitleg van de heer C. Marchand tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de afwerking van de autosnelweg A18 tot en met de Franse grens en de door de Gemeenschapsminister aangekondigde beslissing ter zake in januari 1991, blz. 1500

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, in verband met de initiatieven die door de Minister werden genomen ter versterking van het Vlaams karakter van Voeren, blz. 1502

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer W. De Vlieghe aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een verbrandingsoven voor huishoudelijk afval in Vlaams Brabant en de mogelijke alternatieven hiervoor, blz. 1506

Nr. 45   **Woensdag 20 maart 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1509

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Laverge tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vergunning tot het gebruik van grondwater in de textielsector, blz. 1509

Sprekers : de heren J. Laverge, M. Capoen, S. De Clerck, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans, de heer R. Van Hooland

Moties van aanbeveling, blz. 1517

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de loodvergiftiging in de omgeving van de Metallurgie Hoboken, blz. 1517

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heer F. Cauwenberghs, Minister H. Weckx, Minister T. Kelchtermans, de heer L. Hancké

Motie van aanbeveling, blz. 1526

Interpellatie van de heer E. Van Rompuy tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de houding van de Vlaamse Executieve ten aanzien van de bemerkingen van de Europese Commissie met betrekking tot het Kabeldecreet van 28 januari 1987 en de mogelijke machtiging van RTL 4 om toegang te krijgen tot de Vlaamse kabel, blz. 1526

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, A. Denys, P. Chevalier, Minister P. Dewael, de heer A. De Beul

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1536

Nr. 46   **Woensdag 20 maart 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1537

Ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs — 470 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 8

Ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde sycho-medische centra — 471 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6
Algemene bespreking, blz. 1537

Sprekers : de heer E. Baldewijns, verslaggever, de heer F. Sarens, verslaggever, Minister D. Coens, de heren W. Taelman, G. Janzegers, mevrouw A. Leysen, de heren R. Van Hooland, C. Moors

Ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs — 470 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 8

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1554

Sprekers : de heer A. Laridon, Minister D. Coens, de heren G. Janzegers, E. Beysen, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heer E. Baldewijns

Ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra — 471 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1579

Sprekers : de heer G. Janzegers, Minister D. Coens

Voorstel van resolutie van mevrouw A. Leysen, mevrouw M. De Meyer, de heren E. Beysen en H. Lauwers en mevrouw M. Vogels betreffende het wegwerken van de leerachterstand van migrantenkinderen — 476 (1990-1991) — Nr. 1

Bespreking, blz. 1599

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1599

Nr. 47   **Donderdag 21 maart 1991**

Berichten van verhindering, blz. 1601

Samenstelling van Commissies, blz. 1601

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de benoemingen in de Vlaamse administratie, blz. 1601

Actuele vraag van de heer S. De Clerck tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over het vastleggen van modaliteiten voor het Fonds voor Midden- en Oost-Europa, blz. 1603

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de cumulatie van de fiscale voordelen voor coördinatiecentra met expansiesteun voor bedrijven, blz. 1604

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer J. Lenssens, Ge-

meenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de gevolgen van de sluiting van bepaalde rusthuizen, blz. 1605

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de ecologische aspecten van het ERC-centrum in Limburg, blz. 1606

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de weigering van de BRT om twee onuitgezonden programma's betreffende de repressie aan de Mediacommissie voor te leggen, blz. 1607

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer M. Desutter tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over een mogelijke vakantiespreiding in het onderwijs, blz. 1608

Sprekers : de heren M. Desutter, E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van Instellingen van Openbaar Nut voor het begrotingsjaar 1983 — 12-B (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

16-B(1989-1990) — Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 1610

Ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening

— 448 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 1611

Spreker : de heer J. Devolder

Hoofdelijke stemming, blz. 1614

Sprekers : Minister H. Weckx, de heren A. Denys, W. Peeters, R. Garcia

Ontwerp van decreet tot aanvulling van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw — 454 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1616

Sprekers : de heren W. Van Durme, J. Timmermans

Ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs — 470 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmen, blz. 1617

Spreker : de heer G. Janzegers

Hoofdelijke stemming, blz. 1631

Sprekers : de heren G. Annemans, W. Taelman, R. Van Hooland, A. Laridon, G. Janzegers, E. Baldewijns, C. Moors

Ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra — 471 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmen, blz. 1634

Hoofdelijke stemming, blz. 1636

Voorstel van resolutie van mevrouw A. Leysen, mevrouw M. De Meyer, de heren E. Beysen en H. Lauwers en mevrouw M. Vogels betreffende het wegwerken van de leerachterstand van migrantenkinderen — 476 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1637

Sprekers : de heren M. Didden, F. Dewinter, H. Lauwers, mevrouw M. Vogels, mevrouw M. De Meyer, de heer E. Beysen

Motie van aanbeveling van de heer H. De Croo tot besluit van de op 5 maart 1991 behandelde beleidsbrief Regionale lucht-havens Vlaanderen — Aanzet tot een Vlaams luchtvaartbeleid — 341 (1990-1991) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1640

Sprekers : de heren H. De Croo, W. Verreycken, L. Hancké, H. Van Dienderen

Motie van orde

Persoonlijk feit, blz. 1642

Motie van aanbeveling van de heer H. De Croo tot besluit van de op 5 maart 1991 behandelde beleidsbrief Regionale lucht-havens Vlaanderen — Aanzet tot een Vlaams luchtvaartbeleid — 341 (1990-1991) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming (Voortzetting), blz. 1642

Spreker : de heer F. Vermeiren

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 5 maart 1991 door de heer J. Cuyvers gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de tokenningen van vergunningen voor het

organiseren van oefenritten en wedstrijden voor de auto- en motosport — 463 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1643

Sprekers : de heren J. Cuyvers, J. Timmermans, A. Denys

Motie van aanbeveling van mevrouw M. Vogels c.s. tot besluit van de op 5 maart 1991 door mevrouw M. Vogels gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bijzondere plannen van aanleg en het beleid tot behoud van open ruimten — 464 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1644

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen en mevrouw F. Brepoels tot besluit van de op 5 maart 1991 door de heer H. Van Dienderen gehouden interpellatie tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de toekomst van de Limburgse mijngebouwen — 467(1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1645

Sprekers : de heer H. Van Dienderen, mevrouw F. Brepoels

Actuele interpellaties (Regl. art. 77) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van mevrouw M.

Vogels tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over recente verklaringen van de Minister over de werklozen en de sociale zekerheid Actuele interpellatie van de heer D. Van Mechelen tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over recente verklaringen van de Minister betreffende het probleem van de langdurige werkloosheid, blz. 1647

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heer D. Van Mechelen, mevrouw M. De Meyer, Minister R. De Wulf

Actuele interpellatie van de heer H. Lauwers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over het voeren van een preventiebeleid inzake drugs- en alcoholmisbruik, blz. 1656

Sprekers : de heer H. Lauwers, Minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1660

Bijlagen

Vragen om uitleg

Commissie voor Onderwijs en Vorming Vraag om uitleg van de heer R. Garcia aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het Hoger Rijksinstituut voor Paramedische Beroepen (HRIPB) van Jette, blz. 1664

Vraag om uitleg van de heer R. Deswaene aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de salarisschalen en de uurregeling van het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs, blz. 1666

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10.06 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Buchmann, W. Content, M. Mahieu, O. Van den Broeck, L. Vanhorenbeek ; gezondheidsredenen.

M. Colla, H. Suykerbuyk, J. Weyts ; buitenslands.

P. Berben, E. Beysen, P. Breyne, E. De Groot, P. Deprez, W. Luyten, F. Willockx ; ambtsverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs

— 470 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.

- Ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra
— 471 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.

- Ontwerp van decreet betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk
— 475 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer E. Van Vaerenbergh houdende regeling van het taalgebruik inzake bepaalde voor het publiek bestemde mededelingen
— 465 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.
- Voorstel van decreet van de heer

E. Van Varenbergh houdende het taalgebruik inzake voor het publiek bestemde mededelingen van notarissen en gerechtsdeurwaarders

— 466 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

- Voorstel van decreet van de heer J. Cuyvers houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen
— 469 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Voorstel van decreet van de heer J. Geysels, mevrouw M. De Meyer en mevrouw F. Brepoels c.s. houdende invoering van een ombudsman op het niveau van het Vlaamse Gewest
— 472 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

- Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers, F. Sarens en D. Van Mechelen c.s. betreffende de samenstelling van de kabinetten van de Gemeenschapsministers
— 473 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer G. Janzegers c.s. betreffende een cultureel akkoord tussen Vlaanderen en Roemenië
— 468 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden.
- Voorstel van resolutie van mevrouw A. Leysen, mevrouw M. De Meyer, de heren E. Beysen en H. Lauwers en mevrouw M. Vogels betreffende het wegwerken van de leerachterstand van migrantenkinderen
— 476 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende voorstel tot wijziging van het Reglement werd ingediend :

- Voorstel van de heren P. Dumez, L. Peeters en J. Cuyvers c.s. tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad
— 474 (1990-1991) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door mevrouw T. Merckx-Van Goey namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid over het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening
— 448 (1990-1991) — Nr. 4.
- door mevrouw T. Merckx-Van Goey namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid over het voorstel van decreet van de heer R. Garcia c.s. houdende regeling van de dopingbestrijding en de algemene gezondheidsaspecten bij sportbeoefening
— 455 (1990-1991) — Nr. 2.
- door de heer H. Candries namens de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van de Instellingen van Openbaar Nut voor het begrotingsjaar 1983
— 12-B (1989-1990) — Nr. 2.
- door de heren E. Baldewijns en F. Sarens namens de Commissie voor Onderwijs en Vorming over het ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs
— 470 (1990-1991) — Nr. 4.
- door de heren E. Baldewijns en F. Sarens namens de Commissie voor Onderwijs en Vorming over het ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra
— 471 (1990-1991) — Nr. 3.

RESOLUTIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd ingediend :

- Resolutie betreffende de oprichting van een Vlaams Europees Ontmoetingscentrum.
Verwezen naar het Adviescomité voor Brussel.

ARREST VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : Het volgende arrest van het Arbitragehof ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering :

- Arrest nr. 3/91 van 7 maart 1991 (rolnummer 257).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende een beroep tot vernietiging en beroepen tot gedeeltelijke vernietiging liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering :

- Rolnummer 267
- Rolnummer 268
- Rolnummer 269
- Rolnummer 270
- Rolnummer 271.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 74)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Annemans, J. Bosmans, H. Candries, G. Cardoen, J. Caudron, J. Cuyvers, J. De

Voorzitter

Bremaeker, mevrouw M. De Meyer, de heren M. Desutter, R. Deswaene, M. Didden, L. Hancké, W. Kuijpers, A. Laridon, mevrouw N. Maes, mevrouw L. Maximus, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren M. Schoeters, J. Valkeniers, D. Van der Maelen, W. Van Durme, J. Van Eetvelt, J. Van Hecke, R. Van Hooland, E. Van Varenbergh, H. Van Wambeke, F. Vermeiren en mevrouw M. Vogels.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijziging onder de vaste leden

De Voorzitter : Voor de PVV-fractie is in de Commissie voor Welzijn en Gezondheid de heer O. Van den Broeck als vast lid vervangen door de heer A. Van Aperen.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de herhaling van de tijdens de Openbare Vergadering van 6 maart 1991 zonder gevolg gebleven hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Chevalier en Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **Ja**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

92 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

90 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

Ik stel vast dat het quorum niet is bereikt.

De hoofdelijke stemming is dus zonder gevolg. Derhalve stel ik voor de stemming om 10.25 uur te herhalen.

Gaat de Raad hiermee akkoord ?
(Instemming)

AANWEZIG :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Dehaene J.L.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
Detiège L. (mevr.)
Dewael P.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.P.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.

Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Marchand C.
Matthys P.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters L.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.

AFWEZIG :

Anciaux V.
Annemans G.
Bascour J.
Berben P.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Claes W.
Colla M.

Voorzitter

Content W.
Cortois W.
Coveliers H.
Cuyvers J.
Daems R.
De Beul A.
Decoster M.
De Croo H.
De Groot E.
De Keersmaeker P.
De Meester-De Meyer W.
Denys A.
Deprez P.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
D'Hondt-Van Opdenbosch P.
Dielens F.
Dierickx L.
Eyskens M.
Flamant E.
Gabriels J.
Garcia R.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Laverge J.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Mahieu M.
Martens W.
Mommerency G.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Sauwens J.
Schiltz H.
Schoeters M.
Sleeckx J.
Smet M. (mevr.)
Sprockeels G.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Bree J.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.

Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nevel A.
Van Renterghem W.
Van Vaerenbergh E.
Verberckmoes F.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)
Vreven A.
Waltniel L.
Weyts J.
Willockx F.

AFWEZIG met reden :

Berben P.
Beysen E.
Breyne P.
Buchmann J.
Colla M.
Content W.
De Groot E.
Deprez P.
Luyten W.
Mahieu M.
Suykerbuyk H.
Van den Broeck O.
Vanhorenbeek L.
Weyts J.
Willockx F.

– De vergadering wordt geschorst om 10.10 uur.

– De vergadering wordt hervat om 10.27 uur.

De Voorzitter : Aan de orde is de herhaling van de om 10 uur zonder gevolg gebleven hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Chevalier en Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

94 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
94 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.

Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Dehaene J.-L.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
Detiège L. (mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Marchand C.
Matthys P.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peuskens V.

Voorzitter

Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

Ik doe opmerken dat de fracties, die aanwezig zijn, samen 112 leden hebben. Er zijn een aantal niet-verontschuldigde afwezigen. Ik betreur dit ten zeerste. **(Applaus op alle banken)**

ONTWERP VAN DECREET houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van Instellingen van Openbaar Nut voor het begrotingsjaar 1983 - 12-B (1989-1990) - Nrs. 1 en 2 - 16-B (1989-1990) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van Instel-

lingen van Openbaar Nut voor het begrotingsjaar 1983.

MOTIE VAN ORDE

Verdaging van een agendapunt

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, wij vragen het woord bij motie van orde in verband met de bespreking van de twee ontwerpen van decreet met betrekking tot het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs.

Wij hebben pas gisteren of zelfs vandoordend het verslag van de Commissie ontvangen. Volgens artikel 19, punt 7 van het Reglement, wordt bepaald dat er een minimumperiode van drie dagen moet zijn tussen het ronddelen van het verslag en de behandeling in Openbare Vergadering. Die periode is niet gerespecteerd. Het gaat echter om een zeer belangrijk ontwerp van decreet dat implicaties heeft voor 140.000 mensen in ons land.

Mag ik er de aandacht op vestigen dat de bespreking van die twee ontwerpen is gebeurd gedurende twee dagen tijdens een week voorbehouden voor de Kamer en Senaat en dat zulks meer en meer voorvalt.

Vandaag zijn er zes commissievergaderingen in de Vlaamse Raad maar ook vier commissievergaderingen in de Senaat en twee werkgroepen waaraan Senatoren deelnemen.

Wij zijn van oordeel dat dergelijke praktijken niet kunnen en dat de wetgevende macht gerespecteerd moet worden door de uitvoerende macht.

Het argument van de Minister was dat dit ontwerp van decreet in voege moet treden op 1 april aanstaande. Dat ligt echter niet aan ons ; men weet dit bij voorbaat en men moet dus maar zijn voorzorgen nemen.

De Voorzitter : Dames en heren, de heer Janzegers vraagt de verdaging van de bespreking van de onderwijsdecreten. Wij zullen over enkele ogenblikken stemmen bij zitten en

opstaan over deze verdaging. Mag ik nu uw aandacht vragen voor de argumentatie van de heer Janzegers.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, volgens ons was er te weinig tijd tussen het rondsturen van het verslag en de bespreking ervan tijdens de Openbare Vergadering. Bovendien moet paal en perk worden gesteld aan' de procedure om tijdens de week van de Vlaamse Raad commissievergadering te houden in de Senaat en omgekeerd. **(Applaus)**

De Voorzitter : Dames en heren, wij stemmen nu bij zitten en opstaan over het voorstel van de heer Janzegers om de bespreking van de onderwijsdecreten inzake het statuut van het onderwijzend personeel te verdagen.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproof.

Het voorstel is niet aangenomen.

ONTWERP VAN DECREET houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van Instellingen van Openbaar Nut voor het begrotingsjaar 1983 - 12-B (1989-1990) - Nrs. 1 en 2 - 16B (1989-1990) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van Instellingen van Openbaar Nut voor het begrotingsjaar 1983.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Candries, verslaggever, heeft het woord.

De heer H. Candries, verslaggever **(op de tribune)** : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van de Instellingen van Openbaar

Candries

Nut voor het begrotingsjaar 1983 is aan de orde. Het gaat niet over het begrotingsjaar 1993, maar wel over het begrotingsjaar 1983.

Dit ontwerp werd in de Commissie voor Financiën besproken op 15 januari en 4 maart 1991.

In de toelichting bij dit ontwerp heeft de Voorzitter van de Vlaamse Executieve uiteengezet waarom dit ontwerp nu wordt besproken en gestemd.

Door de staats hervormingen en door het feit dat de centrale overheid niet altijd in staat was de nodige informatie tijdig aan de Gemeenschappen en de Gewesten door te geven, werd de bespreking van dit ontwerp steeds vooruitgeschoven.

Tijdens de bespreking heeft het Rekenhof evenwel aangetoond dat het niet mogelijk was de bespreking vroeger te laten plaatsgrijpen. De huidige werking van het Rekenhof brengt hierin verandering vanaf het begrotingsjaar 1990.

Tijdens de artikelsgewijze bespreking waren er geen opmerkingen. Het ontwerp van decreet werd bij eenparigheid van stemmen aangenomen.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van Instellingen van Openbaar Nut voor het begrotingsjaar 1983.

TITEL I

BEGROTINGSJAAR 1983

HOOFDSTUK 1

VASTLEGGINGEN GEDAAN IN UITVOERING VAN DE BEGROTING

§ 1. Vaststelling van de vastleggingen

Artikel 1

De vastleggingen van uitgaven ten

laste van de vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1983 bedragen, voor de lopende verrichtingen, overeenkomstig de bijgaande tabel A, kolom 6, de som van F 237.317.310.

— Aangenomen.

Artikel 2

De vastleggingen van uitgaven ten laste van de vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1983 bedragen, voor de kapitaalverrichtingen, overeenkomstig de bijgaande tabel A, kolom 6, de som van F **9.389.780.085**.

— Aangenomen.

§ 2. Vaststelling van de vastleggingskredieten

Artikel 3

De vastleggingskredieten — lopende verrichtingen — bedragen voor het begrotingsjaar 1983 in totaal F. 757.678.580. (tabel A, kolom 5)

Dit bedrag omvat :

1. een bedrag vastleggingskredieten van F 310.500.000 omgedeeld bij de begrotingsdecreten en als volgt samengesteld :

- a) oorspronkelijke begroting :
F 260.500.000
- b) aanpassing van de begroting :
F + 50.000.000

(tabel A, kolommen 1, 2 en 3) ;

2. een bedrag vastleggingskredieten van F 447.178.580 van het begrotingsjaar 1982 naar het begrotingsjaar 1983 overgedragen bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963 (tabel A, kolom 4).

— Aangenomen.

Artikel 4

De vastleggingskredieten — kapitaalverrichtingen — bedragen voor het begrotingsjaar 1983 in totaal F 20.152.989.295 (tabel A, kolom 5).

Dit bedrag omvat :

1. een bedrag vastleggingskredieten van F 9.905.500.000 omgedeeld bij de begrotingsdecreten en als volgt samengesteld :

- a) oorspronkelijke begroting :
F 9.505.500.000
- b) aanpassing van de begroting :
F +1.390.400.000
F -990.400.000

(tabel A, kolommen 1, 2 en 3) ;

2. een bedrag vastleggingskredieten van F 10.247.489.295 van het begrotingsjaar 1982 naar het begrotingsjaar 1983 overgedragen bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963 (tabel A, kolom 4).

— Aangenomen.

Artikel 5

De in totaal voor het begrotingsjaar 1983 omgedeelde vastleggingskredieten — lopende verrichtingen — worden verminderd met een bedrag van F 520.361.270 dat bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963 naar het begrotingsjaar 1984 wordt overgedragen. Voor het overgedragen bedrag kredieten blijft de omkering van het begrotingsjaar 1983 behouden in het begrotingsjaar 1984 (tabel A, kolom 8).

— Aangenomen.

Artikel 6

De in totaal voor het begrotingsjaar 1983 omgedeelde vastleggingskredieten — kapitaalverrichtingen — worden verminderd met een bedrag van F 10.763.209.210 dat bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963 naar het begrotingsjaar 1984 wordt overgedragen. Voor de overgedragen kredieten blijft de omkering van het begrotingsjaar 1983 behouden in het begrotingsjaar 1984 (tabel A, kolom 8).

— Aangenomen.

Voorzitter

Artikel 7

Ingevolge de bepalingen vervat in de bovenstaande artikels 3 en 5, worden de definitieve, omgedeelde vastlegingskredieten voor het begrotingsjaar 1983, voor de lopende verrichtingen, vastgesteld op F 237.317.310, som die gelijk is aan de ten laste van het begrotingsjaar 1983 geboekte vastleggingen (tabel A, kolommen 6 en 10).

— **Aangenomen.**

Artikel 8

Ingevolge de bepalingen vervat in de bovenstaande artikels 4 en 6, worden de definitieve, omgedeelde vastlegingskredieten voor het begrotingsjaar 1983, voor de kapitaalverrichtingen, vastgesteld op F 9.389.780.085, som die gelijk is aan de ten laste van het begrotingsjaar 1983 geboekte vastleggingen (tabel A, kolommen 6 en 10).

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

ONTVANGSTEN EN UITGAVEN GEDAAN IN UITVOERING VAN DE BEGROTING

§ 1. Vaststelling van de ontvangsten

Artikel 9

De op het begrotingsjaar 1983 ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschap vastgestelde rechten, bedragen overeenkomstig de bijgaande tabel B, kolom 3, de som van F —.

Deze som is als volgt samengesteld :

— lopende ontvangsten	F -
- kapitaalontvangsten	F -
- opbrengst van leningen	F —

(tabel B, kolom 3).

— **Aangenomen.**

Artikel 10

De op hetzelfde begrotingsjaar 1983

aangerekende ontvangsten worden vastgesteld op F 69.581.891.425.

Deze som is als volgt samengesteld :

— lopende ontvangsten	F 43.497.706.291
— kapitaalontvangsten	F 26.084.185.134
— opbrengst van leningen	F —

(tabel B, kolom 4).

— **Aangenomen.**

Artikel 11

De vastgestelde rechten nog te innen bij de afsluiting van het begrotingsjaar 1983 bedragen F —.

Deze som is als volgt samengesteld :

a) geannuleerde of in onbepaald uitsel gebrachte rechten :	
— lopende ontvangsten	F -
- kapitaalontvangsten	F —

Totaal F —

b) naar het volgend begrotingsjaar overgedragen rechten :

— lopende ontvangsten	F -
- kapitaalontvangsten	F —

Totaal F —

(tabel B, kolommen 5, 6 en 7).

— **Aangenomen.**

§ 2. Vaststelling van de uitgaven

Artikel 12

De tijdens het begrotingsjaar 1983 aangerekende ordonnanceringen worden als volgt vastgesteld :

A. Lopende uitgaven :

1. ten laste van niet-gesplitste kredieten : F 50.463.308.716

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren :	F 3.238.539.070
b) in de loop van het jaar :	F 47.224.769.646

2. ten laste van ordonnanceringskredieten : F 163.916.950

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren :	F 13.934.264
b) in de loop van het jaar :	F 149.982.686

B. Kapitaaluitgaven :

1. ten laste van niet-gesplitste kredieten : F 12.886.144.478

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren :	F 879.543.911
b) in de loop van het jaar :	F 12.006.600.567

2. ten laste van ordonnanceringskredieten : F 7.687.907.735

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren :	F 4.084.202.936
b) in de loop van het jaar :	F 3.603.704.799

(tabel C, kolommen 7, 8 en 9).

— **Aangenomen.**

Artikel 13

De ten laste van het begrotingsjaar 1983 uitgevoerde betalingen, verantwoord of geregulariseerd, bedragen :

A. Lopende uitgaven ten laste van :

— niet-gesplitste kredieten :	F 49.452.436.731
— ordonnanceringskredieten :	F 163.916.950

B. Kapitaaluitgaven ten laste van :

— niet gesplitste kredieten :	F 12.679.473.674
— ordonnanceringskredieten :	F 7.338.448.014

(tabel C, kolommen 7-10)

— **Aangenomen.**

Artikel 14

De ten laste van het begrotingsjaar

Voorzitter

1983 aangerekende betalingen, waarvan, bij toepassing van artikel 32 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963, de verantwoording of de regularisatie naar een volgende begrotingsjaar wordt verwezen, bedragen :

A. Lopende uitgaven ten laste van :
— niet-gesplitste kredieten :
F 1.010.871.985
— ordonnanceringskredieten :
F —

B. Kapitaaluitgaven ten laste van :
— niet gesplitste kredieten :
F 206.670.804
— ordonnanceringskredieten :
F 349.549.721

(tabel C, kolom 10)

— **Aangenomen.**

§ 3. Vaststelling van de betalingskredieten

Artikel 15

De betalingskredieten beschikbaar gesteld aan en omgedeeld door de Vlaamse Raad bedragen voor het begrotingsjaar 1983 :

voor de lopende uitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 59.406.235.871
— ordonnanceringskredieten :
F 464.424.554

voor de kapitaaluitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 16.837.547.861
— ordonnanceringskredieten :
F 11.449.165.100

(tabel C, kolom 6).

Die bedragen omvatten :

1. De betalingskredieten bestemd bij de begrotingsdecreten en bij decreet, als volgt onderverdeeld :

1. Oorspronkelijke begrotingen :
a) lopende uitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 45.672.700.000
— ordonnanceringskredieten :
F 253.500.000

b) kapitaaluitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 12.374.200.000
— ordonnanceringskredieten :
F 8.063.600.000

(tabel C, kolom 2) ;

2. Aanpassing van de kredieten :

1. Vermeerderingen :
a) lopende uitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 8.034.800.000
— ordonnanceringskredieten :
F 32.000.000

b) kapitaaluitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 1.859.300.000
— ordonnanceringskredieten :
F 1.072.000.000

2. Verminderingen :

a) lopende uitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 188.300.000
— ordonnanceringskredieten :
F —

b) kapitaaluitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 576.500.000
— ordonnanceringskredieten :
F 222.000.000

(tabel C, kolommen 3 en 4) ;

II. De overdrachten van betalingskredieten bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963 en van speciale bepalingen, als volgt samengesteld :

a) lopende uitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 5.887.035.871
— ordonnanceringskredieten :
F 178.924.554

b) kapitaaluitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 3.180.547.861
— ordonnanceringskredieten :
F 2.535.565.100

(tabel C, kolom 5).

— **Aangenomen.**

Artikel 16

Het bedrag van de voor het begro-

tingsjaar 1983 beschikbaar gestelde omgedeelde betalingskredieten wordt als volgt verminderd :

1. De betalingskredieten die naar het volgend begrotingsjaar worden overgedragen bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963 en van speciale bepalingen :

a) -lopende uitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 6.207.841.680
— ordonnanceringskredieten :
F 300.507.604

b) kapitaaluitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 1.793.647.991
— ordonnanceringskredieten :
F 3.761.305.430

II. De beschikbaar gebleven betalingskredieten die worden geannuleerd bedragen voor :

a) lopende uitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 2.781.514.943
— ordonnanceringskredieten : F —

b) kapitaaluitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 2.158.335.742
— ordonnanceringskredieten : F —

(tabel C, kolommen 13 en 14).

De omdeling van de over te dragen betalingskredieten blijft behouden in het begrotingsjaar 1984.

— **Aangenomen.**

Artikel 17

Aanvullende kredieten worden toegekend ten bedrage van F 47.057.883 tot dekking van de uitgaven gedaan buiten of boven de omgedeelde kredieten uitgetrokken voor het begrotingsjaar 1983.

Deze kredieten zijn als volgt samengesteld :

1. lopende uitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 46.429.468
— ordonnanceringskredieten : F —

Voorzitter

2. kapitaaluitgaven :
- niet-gesplitste kredieten : F 580.350
— ordonnanceringskredieten : F 48.065

(tabel C, kolom 11).

Deze bijkomende betalingskredieten worden toegewezen zoals aangeduid in tabel D.

— Aangenomen.

Artikel 18

Ingevolge de bepalingen van de artikels 15, 16 en 17 hierboven worden de definitieve kredieten voor het begrotingsjaar 1983 als volgt vastgesteld

- 1) lopende verrichtingen :
— niet-gesplitste kredieten : F 50.463.308.716
— ordonnanceringskredieten : F 163.916.950

- 2) kapitaalverrichtingen :
— niet-gesplitste kredieten : F 12.886.144.478
— ordonnanceringskredieten : F 7.687.907.735

Die sommen zijn gelijk aan de ordonnancerings aangerekend ten laste van de begroting 1983, overeenkomstig tabel C, kolommen 7 en 15.

— Aangenomen.

HOOFDSTUK III

ONTVANGSTEN EN UITGAVEN GEDAAN IN UITVOERING VAN DE AFZONDERLIJKE SECTIE VAN DE BEGROTING

Artikel 19

De ontvangsten van het begrotingsjaar 1983 geboekt op de Afzonderlijke Sectie van de begroting bedragen F 29.877.046.869 (tabel E, kolom 4).

— Aangenomen.

Artikel 20

De uitgaven van het begrotingsjaar 1983 aangerekend op de Afzonderlijke

ke Sectie van de begroting bedragen F 30.926.411.926 (tabel E, kolom 5).

Dit bedrag omvat :

- verantwoorde of geregulariseerde betalingen : F 27.575.871.544

— betalingen waarvan de verantwoording of de regularisatie bij toepassing van artikel 32 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963 naar een volgend begrotingsjaar wordt verwezen : F 3.350.540.382

(tabel E, kolom 6).

— Aangenomen.

Artikel 21

De algemene eindcijfers van de Afzonderlijke Sectie van de begroting 1983 worden als volgt vastgesteld :

- ontvangsten : F 29.877.046.869
— uitgaven : F 30.926.411.926

Saldo : F -1.049.365.057

(tabel E, kolommen 4, 5 en 7).

Het saldo wordt in zijn zelfde samenstelling overgedragen naar de rekening van het begrotingsjaar 1984.

— Aangenomen.

HOOFDSTUK IV

AANWENDING VAN MAGTIGINGEN TER UITVOERING VAN DE BESCHIKKINGEN VAN HET BEGROTINGSDECREET

§ 1. Vaststelling van de machtigingen

Artikel 22

De in toepassing van de artikelen 33, 40, 41, 42, 43, 44 en 45 van het begrotingsdecreet toegewezen vastlegingsmachtigingen voor het begrotingsjaar 1983 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel F (punt A1, kolom 1 en 3), de som van F 10.512.200.000.

— Aangenomen.

Artikel 23

De in toepassing van artikel 13, le

en 2de lid van het begrotingsdecreet aan het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen toegewezen vastlegingsmachtigingen voor het begrotingsjaar 1983 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel F (punt A2, kolom 1 en 3), de som van F 2.482.000.000.

— Aangenomen.

Artikel 24

De in toepassing van de artikelen 14, 16 en 51 van het begrotingsdecreet toegekende machtigingen tot het aangaan van verbintenissen strekkende tot betaling op de vervaldag van de intrest en aflossing van toelagenvervangende leningen, belopen, overeenkomstig tabel F (punt B1, kolom 1 en 3), de som van F 4.584.600.000.

— Aangenomen.

Artikel 25

De in toepassing van artikel 13, derde en vierde lid, van het begrotingsdecreet aan het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen voor het begrotingsjaar 1983 toegekende machtigingen tot het aangaan van de verbintenis strekkende tot het betalen op de vervaldag, van de intrest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste 20 jaar van toelagenvervangende leningen toegestaan door het Gemeentekrediet, belopen voor het begrotingsjaar 1983, overeenkomstig de bijgaande tabel F (punt B2, kolom 1 en 3), de som van F 905.000.000.

— Aangenomen.

Artikel 26

De in toepassing van artikel 50 van het begrotingsdecreet aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, de Nationale Landmaatschappij en het Woningfonds van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen voor het begrotingsjaar 1983 toegekende leningsmachtigingen belopen overeenkomstig de bijgaande tabel F (punt B3, kolom 1 en 3), de som van F 10.900.000.000.

Voorzitter

— Aangenomen.

§ 2. Vaststelling van de aanwending

Artikel 27

De aanwending van de door de artikelen 33, 40, 41, 42, 43, 44 en 45 van het begrotingsdecreet toegewezen machtigingen belopen voor het begrotingsjaar 1983 de som van F 7.841.139.948 (tabel F, kolom 4).

De niet-aangewende machtigingen toegekend door deze artikelen belopen de som van F 2.671.060.052 (tabel F, kolom 5).

— Aangenomen.

Artikel 28

De toepassingen van de door artikel 13, eerste en tweede lid, van het begrotingsdecreet toegewezen machtigingen belopen voor het begrotingsjaar 1983 de som van F 2.504.754.000 (tabel F, kolom 4). De niet-aangewende machtigingen toegekend in toepassing van artikel 13, eerste lid, belopen F 1.930.000.

Een aanvullende machtiging ten bedrage van F 24.684.000 wordt toegewezen tot regularisatie van de aanwending gedaan boven de machtiging ingeschreven onder artikel 13, 2de lid, van het begrotingsdecreet 1983, waarbij, door tussenkomst van de rechtsvoorganger van de Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, die de welzijnszorg onder zijn bevoegdheid had, de rechtsvoorganger van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen gemachtigd was ten laste van het artikel 561.02, A, 20 van zijn begroting 1983 een bedrag van F 832.000.000 vast te leggen (tabel F, kolom 6).

— Aangenomen.

Artikel 29

De toepassingen van de door de ar-

tikelen 14, 16 en 51 van het begrotingsdecreet toegekende machtigingen belopen voor het begrotingsjaar 1983 de som van F 4.574.617.636 (tabel F, kolom 4).

De niet-aangewende machtigingen toegekend door deze artikelen belopen de som van F 9.982.364 (tabel F, kolom 5).

— Aangenomen.

Artikel 30

De toepassingen van de door artikel 13, derde en vierde lid, van het begrotingsdecreet toegekende machtigingen belopen voor het begrotingsjaar 1983 de som van F 904.560.000 (tabel F, kolom 4).

De niet-aangewende machtigingen toegekend door deze bepalingen belopen de som van F 440.000 (tabel F, kolom 5).

— Aangenomen.

Artikel 31

De toepassingen van de door artikel 50 van het begrotingsdecreet toegekende machtigingen belopen voor het begrotingsjaar 1983 de som van F 10.899.900.000 (tabel F, kolom 4).

De niet-aangewende machtigingen toegekend door dit artikel belopen de som van F 100.000 (tabel F, kolom 5).

— Aangenomen.

TITEL II

VERRICHTINGEN GEDAAN TER
UITVOERING VAN DE BEGRO-
TINGEN VAN DE INSTELLINGEN
VAN OPENBAAR NUT VAN
CATEGORIE A, OPGESOMD
IN ARTIKEL 1
VAN DE WET VAN 16 MAART 1954

HOOFDSTUK 1

OPENBARE AFVALSTOFFEN-
MAATSCHAPPIJ VOOR HET
VLAAMS GEWEST (OVAM)
INGESTELD BIJ DECREET VAN
2 JULI 1981 (BELGISCH
STAATSBLAD 25 JULI 1981)

Artikel 32

De eindregeling van de begroting van

OVAM is, voor het begrotingsjaar 1983, als volgt vastgesteld :

— de ontvangsten op een bedrag van F 173.962.637
— de uitgaven op een bedrag van F 132.721.227

zodat er op 31 december 1983 een ontvangsten-excedent is van F 41.241.410 waardoor het gecumuleerd overschot op 31 december 1983 F 124.709.305 bedraagt.

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

De hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet zal donderdag 21 maart eerstkomend om 15 uur worden gehouden.

ONTWERP VAN DECREET inzake medisch verantwoorde sportbeoefening — 448 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

VOORSTEL VAN DECREET van de heer R. Garcia c.s. houdende regeling van de dopingbestrijding en de algemene gezondheidsaspecten bij sportbeoefening — 455 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en het voorstel van decreet van de heer Garcia c.s. houdende regeling van de dopingbestrijding en de algemene gezondheidsaspecten bij sportbeoefening, die door de Commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen.

Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Merckx-Van Goey, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey (CVP), verslaggever over het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening

Mevrouw T. Merckx-Van Goey, verslaggever (*op de tribune*): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, mijnheer de Minister, geachte collega's, de Commissie Welzijn en Gezondheid van de Vlaamse Raad besprak in drie vergaderingen het ontwerp van decreet dat hier nu ter bespreking voorligt. Aan de indiening van dit ontwerp-decreet ging een ruim overleg vooraf met de betrokken sectoren. Zowel in hun schriftelijke adviezen, waarvan er enkele aan het verslag zijn toegevoegd, als in hun uiteenzettingen tijdens de hoorzitting en in hun diverse verklaringen ten aanzien van de pers, verwoorden zij de consensus en de instemming met de opties en de uitgangspunten van dit ontwerp-decreet.

Inderdaad, in het kader van de algemene bespreking werd een hoorzitting gehouden met de vertegenwoordigers van de sportwereld. Ook kon men luisteren naar de vertegenwoordigers van de Vlaamse anti-dopingcommissie, de Vlaamse Sportfedera-

tie, de Hoge Raad voor de Sport, het Belgisch Olympisch Interfederaal Comité en de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond. Dit gebeurde op verzoek van collega Denys. Deze inbreng was zeer waardevol voor de bespreking van het ontwerp.

Dit ontwerp is een duidelijk antwoord op de vraag naar een coherent beleid inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening. De Minister vertrok hierbij van drie vaststellingen: ten eerste, dat de dopingbestrijding niet doeltreffend is en dat het ter zake niet de Vlaamse overheid is die in gebreke blijft; ten tweede, dat er risicogroepen en risicosporten zijn. De evolutie inzake de leeftijd van de sportbeoefenaars toont trouwens aan dat wij aan dit punt de nodige aandacht moeten besteden. Inderdaad, steeds meer kinderen beginnen op zeer jonge leeftijd intensief sport te beoefenen. Nog opmerkelijker is de stijging van het aantal sportbeoefenaars boven de veertig of de vijftig jaar; ten derde, stelde de Minister vast dat de preventieve onderzoeken die door een aantal sportfederaties worden opgelegd, ondoelmatig zijn.

Uit deze vaststellingen blijkt duidelijk dat een globale aanpak ter zake werkelijk nodig is. Hiervoor vertrekt men van drie uitgangspunten: ten eerste, een bundeling van alle reglementeringen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening; ten tweede, een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van de sportbeoefenaars, sportverenigingen en de Vlaamse overheid en ten derde, de beteugeling van doping, niet via het strafrecht, maar met disciplinaire maatregelen. Deze drie uitgangspunten schragen het decreet.

Het ligt in de bedoeling alle reglementaire bepalingen in één decreet samen te brengen. Dit is weliswaar een ambitieus doel dat met een dertigtal uitvoeringsbesluiten zal moeten worden afgewerkt. Wat dit punt betreft is de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van de sportbeoefenaars, de sportverenigingen en de Vlaamse Regering van zeer groot belang. Teneinde het decreet te kunnen begeleiden en te kunnen ingrijpen,

zullen dan ook talrijke instanties worden opgericht en erkend. Deze kunnen in vier groepen worden onderverdeeld: een adviesverstrekkende, een preventieve, een controlerende instantie en een instantie belast met de sportieve sanctionering. Bijgevolg werd een Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening opgericht.

Enkele artikelen handelen over de keuringsartsen die ervoor moeten zorgen dat risicogroepen en beoefenaars van risicosporten grondig worden onderzocht. Er werden ook keuringscentra bepaald. Bovendien voorziet men controle-artsen aan wie een specifieke opdracht zal worden toevertrouwd.

Ik kom tenslotte tot het punt van de sportieve sanctionering. Het is volgens mij zeer belangrijk dat de Vlaamse Raad die ter zake bevoegd is een aangepaste sanctionering voor deze specifieke problematiek tracht te voorzien. In dit verband was de Minister zeer creatief en stelde voor, wat de sportbeoefenaars betreft, de sanctionering uit het strafrecht te halen en de sancties door een disciplinaire commissie en een disciplinaire raad op een zeer geëigende wijze te laten toepassen, weliswaar met voldoende garanties eigen aan een rechtssysteem: ten eerste garanties voor de waarborg van de rechten van de verdediging; ten tweede, toezicht — en dat was een bekommernis van collega Hancké — opdat de betrokkenen niet nog zwaarder zouden worden gestraft dan wanneer zij voor een rechter zouden moeten verschijnen.

Er zijn tal van mogelijke sancties voorzien, niet onmiddellijk via het strafrecht; misschien kan men beter spreken van bestraffing door bijvoorbeeld het opleggen van een verbod om gedurende een bepaalde tijd aan om het even welke sportmanifestatie deel te nemen, verbod dat naargelang de ernst van de overtreding kan variëren van één maand tot twee jaar.

Door de goedkeuring van dit decreet zullen wij als eerste de principes van het Europees verdrag tegen de doping in praktijk omzetten. De zaken worden dus kordaat aangepakt. Elke sportbeoefenaar, weze het een com-

Merckx-Van Goey

petitie-sportbeoefenaar of een recreant, iedereen heeft het recht zijn sport uit te oefenen in de best mogelijke omstandigheden.

Voor meer toelichting bij de tekst van het ontwerp verwijs ik uitdrukkelijk naar de zeer uitvoerige Memorie van Toelichting. De Minister heeft blijkbaar deze toelichting zeer goed gestoffeerd, al was het maar om uitgebreid te antwoorden op opmerkingen die door de Raad van State werden gemaakt en waarop ook ten dele werd ingegaan.

Wat de afbakening van de bevoegdheden betreft, niet alleen nationaal en ten overstaan van de Gemeenschappen, maar ook ten aanzien van de Raad om wetgevend ter zake te interfereren heeft de Minister gemeend, hierin gevolgd door de Commissie, niet de stelling van de Raad van State te moeten volgen en te moeten besluiten — en ik meen dat hieromtrent unanimité bestaat — tot een mogelijkheid van **legisfering** en bijgevolg tot het uitwerken van een decreet ter zake.

In mijn verslag heb ik de algemene bespreking in een viertal punten weergegeven. Ten eerste werd een zeer ruime discussie gevoerd rond de basisopties, de doelstellingen door de leden van de Commissie, maar wij hebben eveneens een hoorzitting gehouden. In het verslag werden deze beide discussies tegelijkertijd behandeld, maar zowel de commissieleden als de uitgenodigde sprekers waren unaniem van oordeel dat decreetgevend initiatief dringend noodzakelijk was teneinde bestaande misbruiken en gevaarlijke praktijken in de sportbeoefening aan te pakken. De sportdeskundigen waren het er daarenboven over eens dat niet alleen zichzelf nog bij komende verantwoordelijkheid zouden krijgen.

De meerderheid van de Commissie onderschreef de basisfilosofie. De amendementen van de heer Denys die in de Commissie niet werden goedgekeurd zullen in Openbare Vergadering opnieuw worden ingediend.

Uit de algemene bespreking moeten wij onthouden dat de dopingproblematiek moet worden gesitueerd binnen een globaal beleid inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Dit mag niet geïsoleerd gebeuren en de controles mogen niet beperkt worden tot bepaalde belangrijke wedstrijden, bijvoorbeeld ter voorbereiding van kwalificaties voor internationale wedstrijden. Om de dopingsproblematiek werkelijk aan te pakken dient een preventief beleid, een globaal beleid van medisch verantwoorde sportbeoefening te worden gevoerd. Deze nieuwe benadering is vervat in dit decreet, dat een kaderdecreet is, dat bovendien structuren bevat die het decreet inhoudelijk moet aanvullen.

Ten tweede, over het toepassingsgebied heeft een uitgebreide gedachtenwisseling plaatsgehad. In het decreet zelf werd als uitgangspunt aangenomen dat elke sportbeoefenaar, elke begeleider, elke sportvereniging onder de toepassing van dit decreet valt. Enkele commissieleden vonden dat men beter een onderscheid kon maken tussen louter recreatieve sportbeoefenaars enerzijds en competitieve en professionele sportbeoefenaars anderzijds. Anderen waren van mening dat men niet mag spreken over sportvereniging als dusdanig, maar over sportfederaties.

Uit de antwoorden van de verschillende vertegenwoordigers van de sportwereld bleek echter duidelijk dat de problematiek van de medisch verantwoorde sportbeoefening, zowel inzake medische keuring als inzake dopingcontrole niet kan en mag worden beperkt tot de competitieve en professionele sportbeoefening. Vaak nemen de zogenaamde recreatieve sportbeoefenaars, zoals wielertoeristen, onverantwoorde risico's. Uit statistieken inzake sportongevallen en dopingpraktijken blijkt dit zeer duidelijk. Bovendien is het zeer moeilijk of zelfs onmogelijk om een éénduidige afbakening van de verschillende mogelijkheden van sportbeoefening te ontwerpen. Dit zou tot oeverloze discussies leiden. De Minister die hieromtrent uitgebreid overleg heeft gevoerd met de diverse betrokkenen uit de sportwereld,

heeft doelbewust gekozen voor de ruime aanpak.

De decreetbepalingen, inclusief de bepalingen inzake de doelgroepen, zullen in de uitvoeringsbesluiten concreet ingevuld en verfijnd worden na advies van de verschillende instanties die in het decreet zijn opgesomd. Ook artikel 4 van het decreet laat mogelijkheden open om telkens rekening te houden met de specifieke aard van de concreet te beoefenen sport.

Ten derde, over het al dan niet verdelen van de verantwoordelijkheid tussen de overheid en de sportwereld werd door sommige commissieleden een andere taakverdeling voorgesteld, een andere soort medeverantwoordelijkheid. Zij stelden voor de sportwereld alleen te laten instaan voor het preventief gedeelte en de controle en de sancties over te laten aan de overheid, zoniet zou de sportwereld al te zeer rechter en partij zijn. Er werd ook gepleit voor een onafhankelijke tuchtraad. Hierbij rezen meer bezwaren dan men op het eerste gezicht zou denken. Het recht van vrijheid van vereniging mag niet worden geschonden. De Vlaamse decreetgever moet zich dan ook beperken tot het formuleren van algemene voorwaarden waaraan de reglementen van de autonome sportverenigingen moeten beantwoorden. In het decreet staat niets over een algemene tuchtraad of een algemeen geldend tuchtreglement opgelegd door de Executieve aan de sportverenigingen.

Op uitdrukkelijk verzoek van de geraadpleegden uit de sector is de Minister blijven pleiten om de verantwoordelijkheid niet alleen op te leggen inzake preventie, maar ook voor controle en sanctionering van een medisch verantwoorde sportbeoefening in het algemeen en meer specifiek voor de dopingbestrijding. Alleen gedeelde verantwoordelijkheid, waarbij de overheid subsidiair optreedt, zal het mogelijk maken ook te velde iets aan de toestand te veranderen. Wij blijven conform het verdrag van de Raad van Europa tegen de doping van 16 november 1989.

De bepalingen van het decreet laten

Merckx-Van Goey

toe telkens rekening te houden met de specifieke aard van de sportbeoefening. Er zal zeker geen algemene uniforme keuringsplicht worden voorgeschreven voor alle sportbeoefenaars. Ook de leeftijdsgrenzen zullen worden gedifferentieerd naargelang de sportdiscipline en zelfs naargelang de aard van de sportmanifestatie.

Op het vlak van de gedeelde verantwoordelijkheid dient de Vlaamse Gemeenschap binnen het Belgisch territorium een grensoverschrijdende coördinatie te voorzien.

Inzake de verplichtingen van de sportfederaties op internationaal vlak heeft de Minister erop gewezen dat ter zake **samenwerkingsovereenkomsten** dienen te worden gesloten.

Het is uiteraard belangrijk dat de sportfederaties, omwille van deze internationale connotatie, blijven beschikken over een eigen tuchtreglementering. Daartoe is het belangrijk dat de voorwaarden, opgelegd door de Vlaamse Gemeenschap, worden gerespecteerd.

In verband met de dopingcontrole werd herhaaldelijk gewezen op de diverse tekortkomingen in de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen, zoals deze concreet in de media aan het licht werden gebracht naar aanleiding van verscheidene rechtzaken. Dat is trouwens zeer recent nog aan bod gekomen, toen wij met de bespreking van dit decreet reeds waren begonnen.

Enkele leden van de Commissie stelden de vraag of het vastleggen van een uniforme en sluitende lijst met verboden producten wenselijk is. Het invoeren van het principe van het onweerlegbaar vermoeden van dopingpraktijken, in geval van gebruik van een op deze lijst vermeld produkt, zal volgens hen een grondige wijziging van de vigerende lijst noodzakelijk maken. De huidige lijst is zo omvangrijk dat de sportbeoefenaar bijna geen enkel geneesmiddel meer kan innemen, zelfs niet wanneer dit medisch gezien verantwoord is.

Tijdens de algemene bespreking zijn wij enigszins van het decreet afgeweken en hebben wij verschillende mogelijkheden onderzocht. Wij hebben bijvoorbeeld niet aanvaard dat de toegelaten hoeveelheden zouden worden bepaald, teneinde deze omvangrijke lijst een beetje af te zwakken. Derwijze kan een sportbeoefenaar, die een dergelijk produkt louter om therapeutische redenen heeft ingenomen, de mogelijkheid tot verweer krijgt, waarmee bij de sanctiëring ook rekening dient te worden gehouden.

De nieuwe lijst met verboden produkten zal worden vastgelegd in een uitvoeringsbesluit op advies van de Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening, evenals het vastleggen van de lijst inzake mogelijke schadelijke produkten en verdoezelingsmiddelen. Bij het formuleren van hun adviezen zullen deze deskundigen zich evenwel aan de decretale bepalingen moeten houden, alsook aan de principes, die in het samenwerkingsakkoord werden omschreven. Deze lijst zal dus veel meer omvatten dan de lijst van het Olympisch Internationaal Comité.

Met dit decreet wordt de bewijslast, in hoofde van de controlerende instanties, inzake overtredingen tegen de lijst met verboden produkten, opgeheven. De rechten van de verdediging dienen zeer uitdrukkelijk te worden gevrijwaard. Talrijke procedurevoorschriften werden daartoe in het decreet opgenomen.

Uit de hoorzitting is gebleken dat diverse vertegenwoordigers de noodzaak van een sluitende en uniforme dopinglijst, precies omwille van de rechtszekerheid, hebben aange-toond.

Over de wijze waarop de sanctiëring met betrekking tot dopingpraktijken dient te gebeuren, werd gevraagd of deze sanctiëring dient in te gaan op het ogenblik van de vaststelling van een inbreuk. Een langdurige discussie werd aan het al dan niet onmiddellijk sanctiëren gewijd. Tot slot werd ingezien dat daardoor de rechten van de verdediging zouden worden geschonden, zoals bepaald in artikel 6 van het Europees

Verdrag van de Rechten van de Mens. Het argument in verband met de rechten van de verdediging was bij het vastleggen van de decretale regels, inzake de tuchtregeling en de procedure, die daarbij moet worden gevolgd, doorslaggevend.

De problemen inzake juridische afdwingbaarheid van de vigerende nationale bepalingen zijn hoofdzakelijk het gevolg van het niet of onvoldoende respecteren van de rechten van de verdediging. Nochtans heeft de Commissie zich ter zake niet op glad ijs gewaagd.

Mijnheer de Voorzitter, ik zal kort enkele artikelen, behandeld tijdens de artikelsgewijze bespreking, herneemen omdat zij belangrijk zijn voor een goed begrip van dit ontwerp van decreet.

Artikel 2 spint uit wat een sportvereniging is. Er werd voor geopteerd om elke **sportorganisatie**, met inbegrip van lokale Sportclubs, te beschouwen als een sportvereniging die bijgevolg worden onderworpen aan de decretale verplichtingen. Daartoe behoort ook de tijdelijke sportvereniging die bijvoorbeeld wordt opgericht om éénmalig een sportmanifestatie, zoals een wereldkampioenschap, te organiseren.

Verder omvat het artikel definities inzake dopingpraktijk ken. Men onderscheidt drie delen : de actieve dopingpraktijk, het gebruik van niet op de lijst voorkomende substanties en middelen die schade veroorzaken en het kunstmatig opvoeren van het rendement van de prestaties van de sportbeoefenaars beogen, en tenslotte het gebruik van middelen of substanties die zelf niet schadelijk hoeven te zijn maar de in het eerste en tweede deel vermelde middelen verdoezelen.

Artikel 3 heeft het over het **toepassingsgebied** van het decreet. Het decreet is toepasselijk op elke sportbeoefenaar, sportbegeleider en sportvereniging. Op de vraag of **fitness** en **body-building** ook vallen onder de bepalingen van het decreet, antwoordde de Minister bevestigend, wat uitdrukkelijk in het verslag werd vermeld zodanig dat dit punt niet

Merckx-Van Goey

meer ter discussie staat en geen onduidelijkheid meer ter zake heerst.

Artikel 5 en volgende betreffen verplichtingen voor de sportverenigingen. Deze dienen onder meer te zorgen voor een medisch verantwoorde sportbeoefening. Een sportvereniging kan, in uitvoering van de bepalingen, de leeftijdszorgen bepalen voor een medisch verantwoorde sportbeoefening, rekening houdend met het specifieke karakter van de sportmanifestatie en de sportdisciplines.

Volgens artikel 6 moeten de sportverenigingen ter voorkoming van een medisch niet-verantwoorde sportbeoefening bepaalde taken vervullen, bij voorbeeld kadervorming, het verstrekken van informatie en de organisatie van vormingsactiviteiten. Kleine sportclubs kunnen hiervoor een beroep doen op grotere sportfederaties.

— De heer M. Olivier, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op

Artikel 10 is een cruciaal artikel omdat het handelt over de Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening. In de Raad onderscheidt men drie commissies. Er is enige discussie geweest over het feit of een bepaalde sportfederatie of een bepaalde sportbeoefening niet tegelijkertijd onder verschillende commissies kon vallen. De kans bestaat dat daardoor tegenstrijdigheden ontstaan of dat dit tot twee soorten van keuringsvoorwaarden aanleiding geeft. Hiervoor is uitdrukkelijk de Raad voorzien. Er moet advies aan de Raad worden gegeven en het is uiteraard de Raad die de coördinatie moet waarnemen. Hij moet er dus over waken dat geen aan elkaar tegengestelde voorwaarden of verplichtingen worden opgelegd.

Ik kom bij artikel 16 dat handelt over de dopingcontrole, de controleartsen en de laboratoria. Het kader is in het decreet vervat. De invulling zal bij de uitvoeringsbesluiten dienen te gebeuren. De Minister garandeert dat ook hier de betrokken voorziene structuur van advies zal worden gevolgd wanneer deze concrete stelsels

van manieren van controle, van precieze uitwerking zullen worden opgezet.

Voor de disciplinaire commissie en voor de disciplinaire raad verwijs ik naar het verslag. Wij moeten enkel onthouden, zoals ik daarnet al zei, dat de bestraffing van een sportbeoefenaar doelbewust uit het strafrecht is gehaald. Dit is niet zo ten aanzien van de begeleider of de sportvereniging. Wanneer zij strafrechtelijke bepalingen overtreden blijven zij onder het strafrecht vallen. Het is dus enkel ten aanzien van de sportbeoefenaar dat een verschoningsgrond, dat is de techniek die wij hebben gebruikt, werd voorzien. Het zijn dus de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad die instaan voor een beoordeling van de inbreuk door de sportbeoefenaar. Uiteraard dient men zeer voorzichtig om te gaan met de bevoegdheid om disciplinair op te treden. Ook hier zullen de basisprincipes via de uitvoeringsbesluiten moeten worden verfijnd. In antwoord op een collega die waarschuwde voor al te erg disciplinair tuchtrechterlijk optreden waar dit soms tot een zwaardere sanctionering dan in het strafrecht aanleiding zou kunnen geven, zei de Minister dat de decretale bepalingen minder zware disciplinaire sancties zullen toelaten dan die welke nu op basis van sommige internationale reglementen mogelijk zijn.

Artikel 19 handelt over de voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen. Enkele collega's die het begrip medeverantwoordelijkheid eerder situeren op het vlak van de preventie wensen alleen de sportverenigingen de mogelijkheid te geven tot het nemen van initiatieven bij het bepalen van de leeftijdsgrenzen. Uit de discussie in de Commissie is gebleken dat de overheid ter zake subsidiair optreedt. Het initiatief van die sportvereniging is gegarandeerd en is voorzien in de tekst van het decreet. Ten overstaan van niet-meewillende sportverenigingen zou het onverantwoord zijn om hen deze verantwoordelijkheid te geven. Hierin heeft de Minister, die het beleid inzake verantwoorde sportbeoefening voert, een eigen verantwoordelijkheid. Vandaar dat deze

amendementen in de Commissie niet werden aanvaard.

Ook voor de sportmedische keuring geldt dezelfde regeling. Een amendement werd ingediend met de bedoeling de doelgroep voor wie de medische keuring decretaal verplicht wordt gesteld te beperken, teneinde de efficiëntie van de keuringen te garanderen. In dit verband werd gewezen op de problematische afbakening tussen de recreatieve competitie en de competitieve recreatie, naar de realiteit van de sportbeoefening in het kader van de vrijetijdsbesteding, waar door sommige sporters soms onverantwoorde risico's worden genomen. Het is aldus onmogelijk in het decreet de doelgroepen te beperken. Bij de invulling van de decretale basisprincipes inzake medische keuring zal weliswaar rekening moeten worden gehouden met de beoefende sportdiscipline, het competitieniveau en de leeftijd van de sportbeoefenaar.

Tenslotte wil ik nog even blijven stilstaan bij de laatste artikelen van het decreet. Er wordt uitdrukkelijk een exhaustieve lijst opgenomen ter bescherming van de rechten van de verdediging. De Executieve kan, na advies van de verschillende raden, specifieke sportverenigingen of sportfederaties toelaten om zelf toezicht uit te oefenen en na te gaan of de sportbeoefening op een medisch verantwoorde manier gebeurt. Om te kunnen worden erkend moeten de verenigingen kunnen garanderen dat een bepaalde reeks voorwaarden worden vervuld en vooral dat maatregelen worden genomen ter bescherming van de rechten van de verdediging.

In de artikelen 43 en 44 wordt bepaald dat de sportbeoefenaar niet meer strafrechtelijk kan worden vervolgd. Het feit dat bij decreet een verschoningsgrond wordt ingevoerd is een precedent. De overtreding blijft strafbaar maar voor de betrokken sportbeoefenaar geldt een verschoningsgrond. Hij is niet strafbaar. Zijn begeleider en zijn sportvereniging kunnen echter wel worden vervolgd.

Merckx-Van Goey

De Commissie voor Welzijn en Gezondheid heeft dit ontwerp goedgekeurd met negen stemmen bij één onthouding. Dit illustreert de grote éénsgezindheid van de Commissie ter zake. Ook de betrokken sector heeft dit ontwerp van decreet positief beoordeeld. Ik nodig de Raad derhalve uit dit ontwerp goed te keuren.

Ik meen aldus de nieuwe benadering van deze problematiek in dit decreet te hebben onderstreept. Ik hoop dat wij, na de goedkeuring van dit ontwerp van decreet, niet te lang hoeven te wachten op de uitvoeringsbesluiten, zodat dit decreet spoedig kan worden toegepast. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het ontwerp inzake medisch verantwoorde sportbeoefening dat wij vandaag bespreken heeft ruime weerklank gevonden in de betrokken milieus. Voor zover nodig hebben recente incidenten de nood aan een vernieuwde en gecoördineerde wettelijke regeling voor iedereen duidelijk gemaakt en de laatste aarzelingen weggenomen.

Als ik de maatschappelijke relevantie van dit ontwerp zou pogen te verwoorden, dan zou ik zeggen dat deze decretale regeling vooral de sport en de medisch verantwoorde sportbeoefening ernstig opneemt. Het is in onze parlementaire geschiedenis nog niet te vaak voorgekomen dat sport en sportbeoefening als een belangrijke activiteit in onze samenleving worden benaderd, met een volwaardige reglementering.

De ontwikkeling van de sportbeoefening in de laatste decennia maakt een volwassen benadering ervan meer dan noodzakelijk. Sportbeoefening wordt, na jaren aandringen, door de meerderheid van onze bevolking gezien als een positieve bijdrage tot de volksgezondheid. Het aantal actieve sportbeoefenaars is dan ook enorm toegenomen. Daarnaast is er de steeds verder gaande professionalisering van de topsport. Al deze ontwik-

kelingen pleiten ervoor om dit maatschappelijk fenomeen naar waarde te schatten en er een decretaal kader aan te geven dat in staat is met de geëigende problemen om te gaan. Dit ontwerp wil voor het medisch aspect van de sportbeoefening dit volwaardig decretaal kader scheppen.

De gezondheid van onze sportbeoefenaars in al haar aspecten is een te waardevol goed om het nog langer op een amateuristische wijze te benaderen. Deze uitspraak doet niets af aan de verdiensten van de talloze bestuursleden en vrijwilligers die zich op onbaatzuchtige wijze inzetten om verenigingen leefbaar te houden en aldus vooral jongeren de kans te geven op sociale en sportieve ontplooiing. De uitdaging van dit decreet is wel deze onbaatzuchtige inzet te kanaliseren op een medisch verantwoorde wijze.

Meteen komen we op het spoor van een ander belangrijk kenmerk van dit decreet. Ik zou het evenwicht willen noemen. Evenwicht is de niet uitgesproken grondstroom doorheen deze tekst. Dit evenwicht komt op de eerste plaats tot uiting in een zorgvuldig uitgekende verdeling van de verantwoordelijkheden tussen sportbeoefenaars, sportverenigingen en de overheid. Ook uit de commissiebesprekingen is gebleken dat deze taakverdeling een zorg is waarover de commissieleden geruststelling wensen. Evenwicht is er ook tussen de aandacht die besteed wordt aan preventie van sportongevallen en voorkoming van dopinggebruik enerzijds en de sanctionering voor overtredingen of het tekort aan verantwoordelijkheidszin anderzijds. Evenwicht tenslotte is er eveneens tussen het disciplinaire systeem en de rechten van de verdediging. Toch, waarde collega's, wens ik dit ontwerp geen compromis te noemen, wat niet wil zeggen dat ik een compromis als een vorm van onzindelijk bestuur beschouw. Het compromis is — zeker in het politieke milieu — een noodzakelijk instrument dat bestuur en beleid levenskansen biedt.

Het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening is echter meer dan dat. Het is een

synthese, zonder toegevingen aan belangen- of pressiegroepen. Als synthese overstijgt het de bestaande tegenstellingen en bezit het een meerwaarde ten opzichte van elke afzonderlijke of eenzijdige regeling.

Dit ontwerp kan ook op een andere wijze benaderd worden. De bestaande wettelijke regelingen in de medisch verantwoorde sportbeoefening waren hoofdzakelijk repressief. Er werd een beroep gedaan op de strafwet om de doping te bestrijden, en zowel de uitwassen in de bokssport als het wielrennen tegen te gaan. In tegenstelling met de tot nu toe bestaande wettelijke regeling is het ontwerp dat wij vandaag bespreken een evenwichtig geheel waarin preventie, begeleiding en sanctionering op een geïntegreerde wijze samengebracht worden.

Het onderdeel over de preventie beoogt in eerste instantie een mentaliteitswijziging. Deze benadering moet enerzijds de onterechte angst voor sportbeoefening wegnemen, maar anderzijds ook de grenzen trekken waarbinnen sportbeoefening nog medisch verantwoord is. Een wijziging van de mentaliteit, ondersteund door informatie en kadervorming, moet uiteindelijk tot positieve gedragsverandering leiden. Het zou verwaand zijn te menen dat deze opdracht door de overheid alleen kan worden gedragen. Hier ligt een taak voor sportleraren, trainers, artsen en sportverenigingen.

De begeleiding van sportbeoefenaars laat nog veel te wensen over. Zeker als jonge talenten worden opgejaagd door een geobsedeerde omgeving kan de sportbeoefening medisch onverantwoord worden. Een omgeving die beloftevolle jongeren onder een constante fysieke en psychische druk zet, is geen geschikte voedingsbodem voor sportief talent.

Waarde collega's, dit is geen wereldvreemd ontwerp. Het heeft raakpunten met onszelf of met onze directe omgeving, nu sportbeoefening alledaags is geworden. Deze directe betrokkenheid kwam ook tot uiting bij alle leden van de Commissie voor Welzijn en Gezondheid. Ik maak graag van de gelegenheid gebruik om

Weckx

ieders bijdrage in de besprekingen naar waarde te schatten. Het gebeurt niet alle dagen dat meerderheid en oppositie, over de grenzen van hun politieke meningsverschillen heen, akkoord gaan over de meeste uitgangspunten van een beleid en een decreetale tekst die hieraan vorm en inhoud wenst te geven. De discussies in de Commissie hebben zich dan ook hoofdzakelijk toegespitst op het onderzoek of de decreetale bepalingen wel tegemoet kwamen aan de bekommernissen die door de verschillende fracties werden gedeeld.

Ik meen dan ook dat het gepast is mijn collega's uit de Commissie te danken voor de diepgaande vragen die blijk gaven van een grote kennis en deskundigheid. Deze vragen hebben mij en de Commissie verplicht bij elke bepaling precies na te gaan of en hoe de bedoeling in de teksten werd gerealiseerd. De noodzakelijke tekstwijzigingen werden, via amendementen, meestal in consensus aangebracht. Dat hun aantal eerder beperkt is gebleven, heeft vooral te maken met de uitstekende voorbereiding, het diepgaand overleg en de rijpingstijd die dit ontwerp-decreet heeft mogen doormaken.

Ook de hoorzitting met vertegenwoordigers van belangrijke sportverenigingen en federaties was een verhelderende en waardevolle bijdrage. Ik stel er prijs op de heer Denys, die zo'n hoorzitting voorstelde, te danken voor zijn initiatief.

Het heeft, waar nodig, het inzicht van de commissieleden verscherpt en was voldoende geruststellend om de bespreking in alle sereniteit te kunnen voeren.

De drie krachtlijnen — integratie, responsabilisering en depenalisering — van het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening worden door alle betrokkenen onderschreven. De dissonanten die bij de eerste bekendmaking van dit decreetale initiatief weerklonken waren veel eerder ingegeven door de omvang van het ontwerp dan door de inhoud van de bepalingen. Zij zijn dan ook langzaam weggeëbd naarmate het inzicht

in de mogelijkheden en de bedoelingen is toegenomen.

Waarde collega's, ik sta erop om naast de commissieleden, ook de heer Walter Peeters, voorzitter van de Commissie voor Welzijn en Gezondheid en de verslaggever, mevrouw Trees Merckx, van harte te feliciteren voor hun deskundig en adequaat optreden bij de bespreking en de verslaggeving van dit ontwerp-decreet. Hun voorafgaande studie en de nauwgezette opvolging van de besprekingen hebben de kwaliteit van onze werkzaamheden op een hoog peil gebracht. Ik dank hen voor hun onontbeerlijke bijdrage.

Als u morgen of overmorgen uw goedkeuring hecht aan deze decreetale tekst dan is het mijn innige overtuiging dat de Vlaamse Raad uitstekend wetgevend werk heeft verricht. De bal wordt dan door de decreetgever doorgespeeld naar de sportverenigingen en de Executieve. Althans wat de Executieve betreft is er sprake van tijdsdruk. De tijd is rijp en de verwachtingen in de betrokken milieus zijn hooggespannen. De hoop leeft inderdaad dat ten spoedigste uitvoering wordt gegeven aan de bepalingen van dit decreet. Ik zal van mijn kant niets onverlet laten om binnen een zestal weken de Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening op te richten. Ik wil aan deze Raad van bij zijn installatie al advies vragen over een eerste trein uitvoeringsbesluit zodat nog vóór het zomerreces een aantal belangrijke onderdelen van het decreet operationeel zijn.

(Applaus)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in de eerste plaats wens ik mevrouw Merckx te feliciteren met haar correct en zeer uitgebreid verslag.

Mijnheer de Voorzitter, ik stel mij toch vragen in verband met de procedure. Mevrouw Merckx heeft op een uitstekende wijze de bedoelingen van het decreet toegelicht en ik vraag mij af of het noodzakelijk is dat de Minister dat nog eens doet. Ik heb er geen

enkel bezwaar tegen dat de Minister een uiteenzetting houdt, maar de vlotheid en de beknoptheid van en de interesse voor ons debat lijden daaronder. Ik vind dat wij dat in het Bureau eens moeten bespreken. Ofwel licht de verslaggever de bedoelingen van het decreet toe, ofwel doet de Minister het, daar heb ik geen enkel probleem mee, maar overlappingen zijn niet bevorderlijk voor de spankracht van het debat in Openbare Vergadering.

De Voorzitter : Mijnheer Denys, als ik het goed begrijp zal u zich beperken tot een korte uiteenzetting, zodanig dat de spankracht van het debat wordt vergroot.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, u weet dat ik er altijd naar streef om krachtig en beknopt op te treden.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, de heer Verhaegen staat in de Vlaamse Raad bekend als voorstander van het invoeren van een reflectieperiode. Tot dusver kon ik hem niet bijtreden omdat ik pleit voor een éénkamerstelsel, voor vlug en hard werk, maar ik moet eerlijk zeggen dat ik met dit ontwerp van decreet een beetje van mening ben veranderd. Ik stel vast dat de tijd waarin de echte inhoud van een ontwerp doorsijpelt naar de basis langer duurt dan wij vermoeden. Het is merkwaardig hoe weinig de echte inhoud van het decreet bekend is bij de sportbonden en bij de sportbeoefenaars zelf. In de beginfase stond iedereen positief tegenover het ontwerp omdat men in wezen slechts één aspect ervan kende, namelijk het meest sympathieke waar uiteindelijk iedereen voorstander van is, namelijk het depenaliseren van het dopinggebruik. Dat was het enige waar de sportbonden echt weet van hadden. De andere discussies, bijvoorbeeld over het onderscheid tussen recreatie en competitiesport, over de exacte taak van de bonden en de rol van de overheid, over de al of niet eenvormigheid bij controles en bestraffing, over het probleem van de voorlopige schorsing en de papieren rompslomp die verbonden is aan een nieuwe aanpak, werden door de sportbonden zelfs niet vermoed. Het

Denys

is pas na de hoorzitting in de Commissie, na de diverse persconferenties die werden gehouden en na het debat op de televisie, dat federaties en sportbeoefenaars hebben ingezien dat het debat over de medisch verantwoorde sportbeoefening, de dopingcontrole en de bestraffing in de sport, ver van uitgepraat is. Ik ervaar zelfs een negatieve evolutie. Hoe meer wij erover praten met de mensen aan de basis en met degenen die sportmanifestaties organiseren, hoe meer kritiek wij horen en hoe meer afstand er wordt genomen van het voorliggend ontwerp van decreet. Hoe meer afstand de PW neemt van het decreet, hoe meer wij geloven in ons eigen alternatief.

Mijnheer de Minister, wij hebben ons in de Commissie onthouden. Wij zullen met onze fractie donderdag over dit ontwerp beraadslagen, maar ik persoonlijk krijg meer en meer de neiging om tegen te stemmen. Inderdaad, bij de vergelijking tussen de positieve en de negatieve aspecten van het decreet begint de balans steeds verder naar het negatieve over te hellen. Om een goed evenwicht te bewaren zal ik de voor- en nadelen van dit ontwerp van decreet op een rijtje zetten. Zoals wij in de Commissie op een constructieve wijze het debat hebben gevoerd, doen wij dat hier ook en daarom vermeld ik eerst de punten die voor ons bijzonder positief en waardevol zijn.

De juridische discussie centreert zich rond twee belangrijke discussiepunten : heeft de Vlaamse Gemeenschap bevoegdheid om te depenaliseren en kan een administratief bestuur een tuchtrechtelijk orgaan organiseren ? Ik feliciteer de Minister en zijn juridisch adviseur. De bevoegdheid van de Gemeenschap inzake depenalisatie was voor ons in de beginfase niet zeer duidelijk. Nu wordt er terecht opgemerkt dat de decreetgever bevoegd is voor de niet-naleving van een bepaling van decreet, straffen vast te leggen binnen het kader van Boek I van het strafwetboek. De decreetgever kan aldus geen nieuwe straffen uitvinden maar kan binnen de materies waarvoor hij bevoegd is

straffen toepassen. Daaruit besluit u terecht dat wanneer de decreetgever straffen mag vastleggen, hij ook bevoegd is om in bepaalde gevallen verschoningsgronden te bepalen. Dit is een spitsvondigheid, maar het is volgens mij tevens de correcte toepassing.

Een tweede positief punt is de tuchtregeling die door het administratief bestuur wordt georganiseerd. U hebt terecht de tegenstelling opgemerkt inzake het advies van de Raad van State, enerzijds afdeling wetgeving en anderzijds afdeling administratie. Volgens de afdeling wetgeving kan een administratief bestuur geen tuchtprocedure uitvaardigen met betrekking tot de uitoefening van beroepswerkzaamheden, omdat volgens artikel 92 van de Grondwet dit enkel zou toebehoren aan hoven en rechtbanken. Zowel arresten van het Hof van Cassatie als de afdeling administratie van de Raad van State wijzen erop dat dit artikel niet van toepassing is voor de tuchtspaken. Wij vinden het positief dat de Minister op basis daarvan in het decreet zowel de depenalisering als een eigen tuchtregelingsorganisme tot stand heeft gebracht.

Mijnheer de Minister, na lang onderzoek en na vele gesprekken met betrokkenen op het terrein vinden wij dit slechts het enige positieve element in het decreet. Het betekent niet dat geen andere zaken op een positieve manier kunnen worden gerealiseerd, maar die elementen zijn zo vaag omschreven dat men er uiteindelijk alle kanten mee uitkan. U hebt de nieuwe CVP-slogan evenwicht gebruikt. Met deze slogan kan u alle richtingen uit. Het is geen kaderdecreet maar een windmolendecreet. U hanteert de tekst al naargelang de windrichting. U verwijst ook alles door naar uitvoeringsbesluiten. Op die manier kan u iedereen gelijk geven en geeft u ook iedereen gelijk, over welke discussiepunten het ook gaat. Het probleem is dat bij de bespreking van dit ontwerp van decreet niemand weet of hij met zijn standpunt gelijk heeft en uiteindelijk blijft iedereen zich afvragen wat er van zal terugkomen als de uitvoeringsbeslui-

ten zullen worden gerealiseerd. Ik illustreer dit met enkele voorbeelden.

Zo verplicht u iedere vereniging om alle activiteiten mee te delen aan de administratie. Toch beweert u dat via de uitvoeringsbesluiten niemand méér rompslomp zal kennen dan dit vandaag het geval is. Enerzijds voert u dus een verplichting in en anderzijds gaat u ervan uit dat alles veel eenvoudiger zal worden. Volgens mij is dat een contradictie.

In verband met de sanctionering zegt u dat er eenvormigheid wordt nagestreefd. Toch laat u bijvoorbeeld toe dat de voetbalbond in eigen schoot sancties oplegt en de ervaring leert ons dat die sancties veel lager zijn dan deze voor een zelfde dopingvergrijp bij de atletiekbond. Op welke manier zal u de eenvormigheid realiseren als u toch toelaat dat de bonden zelf op de hun geëigende wijze kunnen bestraffen ?

Ander voorbeeld : u beweert de medische controle, de keuring, de preventie, efficiënter te maken maar u wil voor de wielertoeristen ouder dan veertig jaar dezelfde medische keuring opleggen als voor de wielersporters omdat u geen onderscheid wil maken tussen recreatie en competitie. U maakt alleen een onderscheid tussen risicogroepen en -sporten. Wielersport beschouwt u als een risicopost en de veertigjarigen als een risicogroep. Welnu, of men nu wielertoerist is of wielersport, men zal dezelfde verplichtingen opgelegd krijgen. Dat stoort mij enorm. Ik meen dat daarover uitsluitel moet worden gegeven op het ogenblik dat het decreet hier wordt goedgekeurd. Ik ben het ermee eens dat in dit kaderdecreet niet alles moet worden voorzien maar er schuilt een zekere filosofie achter een bepaald ontwerp en die moet worden nagestreefd. Die filosofie vind ik in het huidig ontwerp niet terug.

Collega's, onze fractie houdt van duidelijkheid. Zeker in een dossier zoals dit dat niet partijpolitiek gebonden is, een dossier dat in feite een grote consensus zou moeten kennen, willen wij duidelijkheid. Daarom hebben wij voor de moeilijke punten een eigen alternatief uitgewerkt, alternatief dat wij niet via een eigen voorstel van

Denys

decreet willen introduceren maar wel via eigen amendementen. Dit alternatief heeft volgende uitgangspunten : ten eerste, er moet meer duidelijkheid en eenvormigheid worden nagestreefd ; ten tweede, er moet absolute voorrang worden gegeven aan een eerlijke en gezonde sportethiek ; ten derde, er mag geen nieuwe administratieve rompslomp en geen overheidsbetutteling komen ; ten vierde, er moet worden gestreefd naar meer doeltreffendheid in de aanpak. Collega's, laat mij toe deze vier uitgangspunten te illustreren met specifieke artikelen voorkomend in het ontwerp van decreet.

Meer duidelijkheid en eenvormigheid : één van de zware problemen in verband met doping bestaat in het verschil van controle en bestraffing. De moeilijkheden met betrekking tot de zaak-De Bie hebben gedeeltelijk te maken met de verschillende procedures die door de Vlaamse administratie en door de BWB werden gehanteerd. Naar aanleiding van een recente uitlating van de atleet desruelles tijdens het televisieprogramma De Sportshow konden wij constateren dat hij zich heel apatisch opstelde ten opzichte van gans de dopingproblematiek. Hij ging ervan uit dat de atleten veel meer worden gesanctioneerd voor hetzelfde dopingvergrijp dan bijvoorbeeld een voetballer. De verschillende manieren van bestraffing en controle zijn dus nefast voor een goede aanpak. Het gevolg is een gebrek aan uniformiteit. U weet allemaal dat soms de bonden controleren en soms de overheid. De ene bond sanctioneert streng, de andere probeert de bestraffing te minimaliseren. Er zijn geen twee mogelijkheden om deze situatie te veranderen. Alleen een duidelijk onderscheid tussen de taken van de bonden en de rol van de overheid, de Vlaamse administratie, kan duidelijkheid brengen en een einde maken aan de huidige verwarring.

Mijnheer de Minister, uw decreet laat alles open. Het laat toe dat in de toekomst zowel de sportbonden en sportfederaties, als de disciplinaire commissie van de overheid sanctio-

neren. Er is geen duidelijke afbakening van de bevoegdheden.

Ook bij de preventie is het niet duidelijk dat de federaties inspraak kunnen krijgen bij de vastlegging van de leeftijdsgrens. De PVV is van oordeel dat de federaties inzake preventie een zo groot mogelijke verantwoordelijkheid moeten krijgen. Onder preventie verstaan wij de informatie, de medische keuring en de leeftijdsgrens. Deze drie punten zijn zeer belangrijk bij de preventieve aanpak. De PVV vindt dat de bonden hier op een maximale wijze verantwoordelijkheid moeten krijgen.

Bij de controle en de sanctionering is er maar één mogelijkheid om eenvormigheid te bereiken, namelijk dat de overheid optreedt, dat de Vlaamse administratie beslist en de controle organiseert. De PVV is het dus niet eens met de mogelijkheid die de Minister inbouwt, en waarbij zowel de bonden als de disciplinaire raad kunnen sanctioneren. Wij pleiten voor één enkel orgaan, een onafhankelijke sporttuchtraad. Ik heb gelezen dat de voorzitter van de wielrijdersbond, de heer Devuyt, ook sprak over een dergelijk orgaan. Hij noemt het een sportrechtbank. Het mag uiteraard geen rechtbank zijn, want dan belanden wij opnieuw in de sfeer van het strafrecht. Het moet een sporttuchtraad zijn. Wij wensen dat de strafmaat op dezelfde wijze zou worden bepaald voor alle sportbeoefenaars, voor alle sporttakken, voor alle federaties. Dit is de enige manier om uit de huidige poespas te geraken. Het decreet van Minister Weckx biedt hiervoor echter geen oplossing. Voor deze onafhankelijke sporttuchtraad hebben wij gekozen voor twee kamers, met vertegenwoordigers uit de sport zelf, iemand van het Belgisch Olympisch Comité, een vertegenwoordiger van een Vlaamse sportfederatie, een erkende sportarts en iemand uit de Vlaamse administratie met een juridische vorming, ten einde weerstand te kunnen bieden aan de advocaten die de sportmannen zouden vergezellen. Alleen op die manier zal de kleine sportman niet zwaarder worden gestraft dan de grote verdette, en zal men in de voetbal niet minder zwaar worden gestraft

dan in de atletiek. Zonder deze onafhankelijke tuchtraad zullen een aantal zaken steeds weer worden ontdekt of omzeild.

Minister H. Weckx : Mijnheer Denys, eigenlijk staan wij niet zover van elkaar. De hoofdregel van het decreet voorziet in de oprichting van een disciplinaire commissie en een disciplinaire raad, in de bepaling van de strafmaat, de procedure en de rechten van de verdediging. Een ander artikel bepaalt de voorwaarden waaraan dat een sportfederatie of een sportbond moeten voldoen om door de Executieve te worden erkend teneinde zelf, via een commissie en beroepsinstantie, dezelfde procedures, straffen en rechten van de verdediging te organiseren wanneer de voorwaarden niet zouden worden nageleefd. De Executieve kan deze erkenning te allen tijde terug intrekken. Wij staan hier dus niet zo ver van elkaar. U is alleen van oordeel dat deze subsidiaire mogelijkheid uit het decreet moet verdwijnen. Over dit meningsverschil hebben wij in de Commissie zeer lang gepraat.

De heer A. Denys : Ik heb gezegd dat Minister Weckx geen kaderdecreet invoert maar wel een windmolendecreet. Hij past zich aan : als hij staat tegenover bijvoorbeeld de voetbalbond, die zijn sanctioneringssysteem wil behouden, zegt hij dat de mogelijkheid daartoe bestaat ; als hij staat tegenover mij die ervoor pleit dat alle sportfederaties op dezelfde wijze moeten worden behandeld, spreekt hij over een mogelijkheid in subsidiaire orde.

Minister H. Weckx : Wat u zegt, is intellectueel niet helemaal correct. De hoofdregel staat in het decreet. De voetbalbond zal geen eigen systeem kunnen opzetten maar zal alleen de erkenning kunnen bekomen indien hij ons systeem aanvaardt.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, u hebt duidelijk gezegd dat u de bonden verder wil laten responsabiliseren inzake sanctionering. Wat u ook beweert, de praktijk zal uitwijzen dat u niet zal tornen aan een bond, zoals de voetbalbond.

De enige manier om te komen tot

Denys

een correcte toepassing waarbij de sporters — een kleine of een grote sportvedette, behorend tot een kleine of een grote bond — op dezelfde wijze voor eenzelfde vergrijp worden gestraft en gesanctioneerd, is de oprichting van wat wij noemen een onafhankelijke sporttuchtraad. De mogelijkheid om de bonden zelf te laten sanctioneren mag niet, zelfs niet in subsidiaire orde, worden opengelaten.

De heer W. Peeters : Dit is een dovemansgesprek.

De heer J. Devolder : (Onverstaanbaar)

De vraag is in hoever de betrokkene dit wist. Ik heb de indruk dat ze nu reeds vrijgesproken wordt. Ik weet dat bij hetzelfde homeopatisch product, dat genoemd wordt, op doktersvoorschrift ook dit ander product is toegevoegd.

Ik meen dan ook dat mijn fractievoorzitter gelijk heeft en dat dit decreet windmolenpolitiek kan worden genoemd.

Waarom pleit men onschuldig in een dergelijk geval ? Ik heb geen namen genoemd maar iedereen weet waarover ik spreek. Volgens mij bestaat er 50 ten honderd kans dat de betrokkene schuldig is.

De heer A. Denys : Ik dank u, collega, omdat u me gelijk geeft.

De heer W. Peeters : Aan het voorbeeld van de heer Devolder doet uw constructie niets af, mijnheer Denys. Ik vind het jammer dat in Openbare Vergadering hetzelfde dovemansgesprek wordt gevoerd.

Het is al te duidelijk dat de wijze waarop de dopingcontrole wordt georganiseerd niet wordt overgelaten aan de willekeur van de sportfederaties maar dat in dit decreet de structuren en procedures worden ingebouwd bij besluit van de Executieve en na dialoog met de betrokken en ter zake deskundige federaties. Er kan aldus op geen enkele manier sprake zijn van discriminatie.

Deze responsabiliserende constructie biedt veel meer waarborgen dan de eerder gerechtelijke constructie die u voorstelt.

De heer A. Denys : Mijnheer Peeters, wat u nu zegt, is iets totaal anders dan wat is gezegd in het televisiedebat. De heer Rogge heeft gezegd dat de bonden zelf kunnen blijven sanctioneren. Ik heb u noch Minister Weckx dit horen weerleggen. Ik wacht af wat de praktijk zal uitwijzen maar de enige manier om zekerheid te hebben — als u toch instemt met mijn uitgangspunt, mijnheer Peeters — is ons amendement goed te keuren. Dat is geen evenwichtsoefening.

De heer W. Peeters : Het gaat over de grondfilosofie van het decreet. Als u uw constructie aanhoudt, spreek dan niet meer over responsabiliseren en depenaliseren.

De heer A. Denys : Wij vragen responsabilisering inzake preventie, niet inzake controle of sanctioneren.

De heer W. Peeters : Anti-doping is ook preventie.

De heer A. Denys : Er waren ook meningsverschillen over het feit dat de eerlijke sportethiek voorrang moet krijgen op al het andere. Eén van de meest gevoelige punten is dezelfde wijze van controleren en sanctioneren bij grote of kleine sportbeoefenaars en bij grote — of kleine sportverenigingen.

Wat moet er gebeuren wanneer een sportbeoefenaar wordt betrapd op doping ? Wat gebeurt er wanneer de sportman of -vrouw fraudeert bij controle ? Eender welke procedure duurt immers gemiddeld drie maanden en er moet een moeilijke keuze worden gemaakt. Enerzijds is er de onzekerheid van schuld of onschuld, anderzijds is er het feit dat de betreffende sportbeoefenaar nog een maand aan competitiesport kan doen, met andere woorden nog een maand aan concurrentievervalsing kan doen.

Dit kan gebeuren tijdens belangrijke periodes. De maand april bijvoorbeeld is de maand van de wielerklassiekers.

Een renner kan op doping worden betrapt bij de eerste wielerklassieker, maar kan toch nog verder meedoen in de volgende competities. Hetzelfde kan zich voordoen bij belangrijke voetbalmatchen of bij atletiekmeetings.

Het voorstel van de PVV om de voorlopige schorsing onmiddellijk te laten ingaan werd in de Commissie verworpen. Ik vraag echter deze mening te herzien, omdat de problemen nu veel groter zijn.

Wat gebeurt er met de ploeg, waarin één voetballer die op doping werd betrapt en in afwachting van de definitieve uitspraak nog verder kan spelen ? Wanneer de doping wordt bevestigd kan men immers nadien de titel niet meer ontnemen, vermits het om een team-sport gaat. Op welke wijze zal men de speler sanctioneren wanneer het vermoeden van schuld wordt bevestigd bij de definitieve uitspraak ?

De sportethiek moet voorrang krijgen op al het andere. Minister Weckx en de heer Walter Peeters aanvaarden het vermoeden van schuld bij een positieve controle. Dit is een tegenstrijdigheid, want wanneer men een vermoeden van schuld aanvaardt, dan is het ook logisch dat de voorlopige schorsing onmiddellijk intreedt. Deze discussie moet grondig worden gevoerd tijdens de artikelsgewijze bespreking. Indien dit niet gebeurt zullen we later met te veel problemen worden geconfronteerd.

Volgens de PVV mag er geen nieuwe rompslomp, papierwinker of betutteling ontstaan.

— **De heer L. Vanvelthoven, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op**

Vanuit haar praktijkervaring bij de turnfederaties heeft mevrouw Maximus aangetoond dat wanneer de tekst van dit decreet wordt gevolgd, de meer dan één miljoen sportactiviteiten die per jaar door de 15.000 Vlaamse sportverenigingen worden georganiseerd, allemaal zullen moeten worden geregistreerd en doorgegeven aan de Vlaamse administratie. Als hierdoor geen administratieve rompslomp of papierwinkel wordt

Denys

gecreëerd, dan begrijp ik er niets van.

Collega Peeters, sta mij toe mijn gedachtengang te beëindigen ; straks krijgt u immers de kans om u te verdedigen.

Een tweede voorbeeld van rompslomp is het creëren van een groot aantal nieuwe commissies. Inderdaad, indien de uitvoering zal gebeuren zoals voorzien, zullen er meer dan 200 nieuwe commissies worden gecreëerd. Ik herhaal het : indien de uitvoering op die manier zal gebeuren, zal er een nooit gekende, nooit geziene rompslomp in de sportwereld ontstaan, wat tot een gebrek aan doeltreffendheid in de aanpak zal leiden.

Dit brengt mij trouwens tot een volgende punt, met name de doeltreffendheid in de aanpak.

De Minister heeft zelf gesteld dat men iedereen op dezelfde wijze wil aanpakken en controleren. Ik meen dat, indien men de zovele recreatieve- en competitiesporters op dezelfde wijze zal aanpakken, men nooit tot een doeltreffende aanpak zal komen. Mijns inziens is dit één van de grote lacunes, één van de verkeerde uitgangspunten van het ontwerp van decreet. Men moet immers de moed hebben om zich doelgericht tot de groepen, waarvan wij weten dat zij het meest doping gebruiken, te wenden. Indien men dit niet doet, dan is het alsof men met een zwaar kanon naar de mussen schiet, terwijl daarentegen de echte roofvogels kunnen ontwijken. Collega's, dit is, naar mijn gevoel, wat er zal gebeuren indien men de voorgestelde filosofie toepast.

Een tweede aspect van de doeltreffendheid in de aanpak is het probleem van de eenvormigheid van de lijsten. Collega Devolder heeft op dat vlak reeds verschillende malen geïnterpelleerd. Het verheugt ons dan ook dat uiteindelijk, na tien jaar regionalisering van deze materie, een eerste stap wordt gezet om te praten met de collega's van het Waals Gewest en van de Franse Gemeenschap,

teneinde tot eenvormige lijsten te komen. (**Onderbreking door Minister H. Weckx**)

Mijnheer de Minister, u mag niet te euforisch worden !

Minister H. Weckx : Mijnheer Denys, ik word niet euforisch ; ik zeg alleen dat u mij daar geen lijst moet van vragen. Ik heb immers de inspanning gedaan om met de Duitse en met de Franstalige collega's gedurende maanden overleg te plegen. Het is trouwens op die manier dat het samenwerkingsakkoord tot stand is gekomen. U moet de zaken niet op hun kop zetten !

De heer A. Denys : Ik maak u geen rechtstreeks verwijt, mijnheer de Minister. Toch wijs ik erop dat dit maar één aspect van de zaak is.

De heer Devolder heeft er reeds verscheidene malen op gewezen dat er niet alleen eenvormigheid inzake de lijsten moet zijn, maar ook inzake het optreden. Inderdaad, u weet toch dat wanneer er een match Anderlecht — Club Brugge wordt gespeeld en dat die match in het Brusselse Gewest plaatsheeft, waarbij dus een Brusselse Club tegen een Vlaamse Club — Club Brugge — speelt, de spelers van Club Brugge kunnen worden gecontroleerd en gesanctioneerd, terwijl dit niet het geval is voor de spelers van Anderlecht. Dat is de situatie zoals hij thans bestaat.

Collega's, het lijkt misschien lachwekkend, maar indien men inzake aanpak geloofwaardig wil zijn, dan moet er niet alleen éénvormigheid inzake lijsten zijn, maar ook in het optreden in de verschillende Gewesten en Gemeenschappen.

Mijnheer de Minister, uw taak is bijgevolg verre van beëindigd ; zij begint pas. Ik herhaal het : tien jaar lang heeft de CVP het departement van Volksgezondheid beheerd in de Vlaamse Gemeenschap.

Minister H. Weckx : Ook de heer De Wulf en zijn voorgangers hebben vier jaar het departement van Volksgezondheid beheerd.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, u heeft meermaals in de Com-

missie gezegd dat u gedurende twee jaar hard aan dit decreet hebt gewerkt. Ik geloof dat. Toch is er een verschil tussen hard werken aan teksten in de ivoren toren van uw kabinet, met medewerkers die ik respecteer en die wellicht theoretisch en wetenschappelijk de sport goed kennen, en de toepassing ervan in de praktijk, dus de toepassing van uw decreet op het terrein, door de organisatoren van de sport en door de sportbeoefenaars.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, de toepassing van het decreet zoals het nu voorligt, zal volgens mij de zaken doen scheef lopen en voor verwarring zorgen. Ik doe bijgevolg een ultieme oproep tot het bijsturen van dit decreet. Dat is trouwens de reden waarom de PVV, ook in plenaire vergadering, amendementen heeft ingediend. Wij hopen dat deze amendementen zullen worden goedgekeurd.

De Voorzitter : De heer Garcia heeft het woord.

De heer R. Garcia (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in zekere zin is het waar dat het werk aangaande dit ontwerp van decreet nu pas begint. Dat wisten wij trouwens reeds twee jaar geleden bij de aanvang van de werkzaamheden.

De sportbeoefening is tijdens de laatste decennia sterk geëvolueerd. Aan de competitieve sportbeoefenaars worden steeds hogere eisen gesteld. In de sterk gecommercialiseerde topsport staan spijtig genoeg enorme financiële belangen op het spel. Ook is een steeds aangroeiend gedeelte van de bevolking actief sport gaan beoefenen. Deze evolutie stelt de overheid ongetwijfeld voor een enorme verantwoordelijkheid aangaande de bescherming van de sportbeoefenaar. Dit punt ligt trouwens aan de basis van het initiatief van de Minister. De sport moet immers — en dat is de bedoeling van dit ontwerp — op een medisch aanvaardbare en medisch verantwoorde wijze kunnen worden beoefend. Tot nu toe werd deze materie in minder of meerdere mate, maar in ieder geval op totaal onvoldoende wijze, geregeld door

Garcia

een aantal wetten en decreten die, samen met uitvoeringsbesluiten, elk slechts een klein gedeelte van de globale problematiek aanpakken. Het is dus hoog tijd dat sluitend decreterend werk wordt verricht.

Mijnheer de Minister, het voorliggend ontwerp is ontegensprekelijk een waardevol instrument in de strijd tegen de doping. Op zichzelf is dit reeds een argument om dit ontwerp goed te keuren. Dit ontwerp kwam tot stand na ruime beraadslaging. De bevoegde Commissie wijdde een paar vergaderingen aan de doorlichting van een aantal problemen, zonder deze echter noodzakelijkerwijze te hebben opgelost.

De SP-fractie zal dit ontwerp van decreet steunen omdat het een merkelijke vooruitgang betekent bij de indijking van een uitermate verwerpelijk maatschappelijk fenomeen, met name de doping, en tevens — en ook dat is een belangrijk argument — omdat de tijd dringt en omdat zeer spoedig uitvoeringsbesluiten moeten worden genomen.

Mijnheer de Minister, het probleem is zo complex dat het naar mijn gevoel — en wellicht zal u het met mij eens zijn — een illusie is te denken dat dit ontwerp en de binnen enkele weken te nemen uitvoeringsbesluiten alle moeilijkheden uit de weg zullen ruimen.

Dit dossier kan niet als definitief afgehandeld worden beschouwd. Daarom wens ik een aantal bedenkingen te formuleren die trouwens vervat zijn in het voorstel van decreet dat ik ter zake indiende.

De analyse die ik nu maak, is niet fundamenteel in tegenspraak met het ontwerp maar betekent reeds een bijdrage tot de onvermijdelijke bijsturing van ons decreterend werk in de toekomst, op het ogenblik dat wij zullen kunnen uitmaken of de wetgeving die wij binnen enkele dagen waarschijnlijk goedkeuren in de praktijk al dan niet volledige voldoening geeft.

Zo spreekt het ontwerp in de defini-

ties en in het toepassingsgebied alleen over het begrip sportvereniging. Ik vrees dat dit uitgangspunt een enorm aantal verplichtingen voor elke sportvereniging tot gevolg zal hebben. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat zulks ook een reusachtige rompslomp voor de overheid kan teweegbrengen. Ik herinner inderdaad aan het grote aantal commissies die moeten worden opgericht en ik vrees dat zulks aanleiding kan geven ofwel tot verwarring in de interpretatie, ofwel tot het niet-naleven van het decreet bij slecht begrip ervan, ofwel tot ontduiking omdat het grote aantal verplichtingen voor de vereniging onoverkomelijk is.

Ik blijf de mening toegedaan dat misschien beter het begrip sportfederatie zou worden gehanteerd waarbij met een sportfederatie wordt bedoeld ieder georganiseerd samenwerkingsverband met verenigingen die bij overeenkomst of krachtens hun statuten hoofdzakelijk tot doel hebben sportmanifestaties te organiseren. Ik wens trouwens het zwaartepunt van de verantwoordelijkheid voor de dopingbestrijding bij de federaties en bij de bonden te leggen.

Wij stellen vast dat de bewustwording van de problematiek rond medisch verantwoorde sportbeoefening in het algemeen en de dopingbestrijding in het bijzonder aan de basis ligt van een aantal recente ontwikkelingen, waarbij bijna alle federaties bereid worden gevonden om inderdaad effectief hun verantwoordelijkheid ter zake op te nemen. Ik meen dat op dit vlak de laatste jaren een zeer positieve evolutie kan worden vastgesteld. Deze positieve evolutie verdient ondersteuning. Dit is perfect mogelijk wanneer men de federaties verplicht om binnen hun federatie of binnen hun samenwerkingsverband van dezelfde of aanverwante disciplines een medische commissie op te richten die gecontroleerd en begeleid wordt door de overheid, waaraan verschillende verplichtingen, zoals de zorg voor dopingbestrijding, de medische omkadering van de sportbeoefenaars en tuchtrechtelijke sanctienering als opdracht worden toegewezen. Daarmee vervalt eveneens de noodzaak tot oprichting van een co-

mité ter beteugeling van de dopingpraktijken.

Het rechtstreeks verantwoordelijk maken van de federaties betekent uiteraard niet dat alle andere vormen van sportbeoefening, buiten de federaties en bonden, niet onder de bepalingen van het decreet dienen te vallen. Het toepassingsgebied van het decreet moet immers zo ruim mogelijk gezien worden en mag niet beperkt blijven tot de sportbeoefenaar en het verenigingsleven.

Mijnheer de Minister, in uw uitleg aangaande de interpretatie van de grenzen van het decreet, heeft u inderdaad een aantal garanties gegeven en zeer duidelijk onderstreept dat het toepassingsveld van het decreet zeer ruim moet worden gezien. Ik vrees echter dat in de tekst van het decreet met niet genoeg nauwkeurigheid is bepaald dat de openbare sportinfrastructuur en de privé-sportcentra en sportclubs onder de toepassing van het decreet vallen. Ik kan mij daarom niet van de indruk ontdoen dat uw tekst op dat vlak niet duidelijk genoeg is. Dit is belangrijk omdat onder meer de zogenaamde fitnesscentra niet aan de toepassing van het decreet mogen ontsnappen.

Een tweede bedenking betreft de definitie van doping en van praktijken die met doping worden gelijkgesteld. Persoonlijk had ik de voorkeur gegeven aan een definitie, gebaseerd op de definitie die door de Raad van Europa werd aanvaard, aangevuld met een aantal begrippen. Het niet vermelden van deze begrippen zou ertoe kunnen leiden dat bepaalde dopingpraktijken niet onder de toepassing van dit decreet vallen. De definitie in het ontwerp bevat immers een aantal moeilijk meetbare criteria. Wat is eigenlijk schade aan fysieke of psychische integriteit? Wat betekent dit concreet en hoe wordt een dergelijke schade gemeten? Ik heb enige twijfel over de concrete toepassing van deze criteria.

In de bepaling van actieve dopingpraktijk vermeldt artikel 2 duidelijk dat voor het gebruik van substanties en middelen die voorkomen op een lijst overeenkomstig artikel 22 van het ontwerp, het onweerlegbaar ver-

Garcia

moeden van dopingpraktijk bestaat. Het gebruik van produkten die niet op de lijst overeenkomstig artikel 22 voorkomen, wordt slechts als dopingpraktijk bestempeld indien schade aan de gezondheid en kunstmatig opdrijven van het rendement wordt beoogd. Het cumuleren van het medische en het ethische aspect, dus het toebrengen van mogelijke schade en het opvoeren van het rendement, zou kunnen inhouden dat produkten die niet op de lijst overeenkomstig artikel 22 voorkomen en die geen schade aan de gezondheid veroorzaken, maar wel het rendement opvoeren, gebruikt mogen worden. Het kunstmatig opdrijven van het prestatievermogen van de sportbeoefenaar, zelfs wanneer het zou gebeuren zonder gevaar voor zijn gezondheid, is noch min noch meer een competitievervalsing die om zuiver etische redenen niet kan worden aanvaard.

Mijn volgende bedenkingen gaan over de controle-organismen.

Mijnheer de Minister, het systeem van de erkende dokters leidt tot een enorm aantal controleartsen waarvan de overgrote meerderheid slechts sporadisch een dopingcontrole uitvoert. Het duidelijk gebrek aan ervaring en aan praktijk geeft zeer dikwijls aanleiding tot het begaan van procedurefouten, op basis waarvan de getroffen sportbeoefenaar aan bestraffing kan ontsnappen. Ondanks de goede intenties van het ontwerp om het aantal erkenningen te beperken meen ik dat werken met een zeer beperkt aantal door de Executieve aangestelde controleartsen met een degelijke opleiding, die zich uitsluitend bezighouden met dopingcontroles, het systeem nog meer waterdicht zou maken.

Vervolgens handel ik over de bestrijding van dopingpraktijken en de lijst van de verboden substanties.

Het opstellen van een lijst, of lijsten, van verboden produkten, substanties en middelen, vormt uiteraard een van de steunpilaren van elk anti-dopingsbeleid. Het ontwerp bevat nu slechts één lijst. Specialisten met in-

ternationale faam opteren nochtans voor een onderverdeling in twee lijsten.

Mijnheer de Minister, wij hebben ter zake een zeer nuttige discussie gehad. Het minste wat wij op dit ogenblik kunnen zeggen is dat de inzichten van de specialisten verschillen en in ieder geval niet totaal convergerend zijn.

Indien de produkten over twee lijsten zouden worden gespreid, zouden in de eerste lijst de produkten, die naast een prestatieverhogend effect ook een sterk gezondheidsschadend effect hebben, worden opgenomen. Het zouden produkten zijn die tot verslaving aanleiding geven, zoals narcotica, amfetamines en bepaalde hormonenpreparaten, evenals substanties, die het gebruik van deze produkten verdoezelen. Niet alleen omwille van het ethische aspect van onder meer competitievervalsing, maar louter omwille van medische redenen moet het gebruik van deze produkten volledig worden verboden. Alle andere produkten zouden dan op een tweede lijst komen. Hun gebruik of het overschrijden van de eventueel vastgelegde maximale dosissen wordt eveneens verboden, maar dan meer om het ethische aspect in de sport, dan om het eventueel eveneens aanwezige medische aspect.

Ik heb de indruk dat via deze opsplitsing van produkten in twee lijsten, de nadruk op twee sterk verschillende aspecten van de dopingproblematiek, met name op het medische en het louter ethnische aspect, wordt gelegd. Veel belangrijker blijkt de noodzakelijkheid te zijn van deze opsplitsing op het stuk van bestraffing.

In het ontwerp van decreet zijn de voorziene straffen in feite gelijk voor alle overtredingen, zowel wat de dopingpraktijken betreft als voor de leeftijdsgrenzen en de medische keuring. Ik denk dat dit een onrealistische werkwijze is. Bij overtredingen van de bepalingen nopens leeftijdsgrenzen en medische keuring moeten de federaties en de organisatoren in feite veel meer worden gesanctioneerd dan de sportbeoefenaar als dusdanig. Via een opsplitsing in twee

lijsten van de verboden produkten worden de twee verschillende aspecten op het vlak van doping, volksgezondheid en ethiek op een gedifferentieerde wijze benaderd. Zoals trouwens ook in de Verenigde State van Amerika gebeurt blijf ik voorstander van de gelijkstelling van het gebruik en van de verstrekking van de produkten van de eerste lijst met het gebruik of het verdelen van drugs. Deze praktijken dienen nog steeds door de rechtbanken te worden gesanctioneerd. Los van de door de federaties uitgesproken disciplinaire maatregelen voor dopingpraktijken van lijst 1 wordt dus een zwaardere sanctie ingevoerd dan voor de andere dopingpraktijken. Voor de produkten van lijst 2 dient de bestraffing van atleten die zich aan dopingpraktijken schuldig maken, totaal uit de juridische sfeer te worden gehaald. In dit geval moet de bestraffing gebeuren via disciplinaire maatregelen.

Mijnheer de Minister, geachte collega's, tot slot nog een woord over de positieve begeleidingsacties.

Op het vlak van de dopingbestrijding en de algemene gezondheidsaspecten bij sportbeoefening mag de overheid niet alleen bestraffend optreden. De ervaring leert ons dat via een zuivere repressieve regeling nooit voldoende garanties en gunstige resultaten kunnen worden behaald. Dat alles moet kunnen worden aangevuld met een aantal positieve begeleidingsacties. De overheid heeft hier een zeer belangrijke opvoedende, informerende en vormende taak te vervullen.

Dit kan op verschillende manieren. Er kan een continu lopende sensibiliseringsactie over de inhoud van het decreet gericht op de hele bevolking op het getouw worden gezet; het onderwijs kan voorlichtingsinitiatieven rond de dopingproblematiek en de medische aspecten van de sportbeoefening nemen — het onderwijs is een onontbeerlijke schakel in de opvoeding ter zake en het informatieverstrekking proces — de sportfederaties zelf kunnen, in samenwerking met de Raad voor de Medisch Verantwoorde Sportbeoefening, voorlichtingscampagnes organiseren ten

Garcia

behoefte van de bij de federatie aangesloten clubs en leden. Hiertoe moet de overheid via maatregelen de noodzakelijke ondersteuning bieden.

Mijnheer de Minister, ik had reeds tijdens vele discussies de gelegenheid om de aandacht te vestigen op de positieve begeleiding die, mijns inziens, in dit ontwerp van decreet nog te weinig tot uiting komt. Een verbetering is misschien nog mogelijk via de uitvoeringsbesluiten. Ik dring er nogmaals bij u op aan om in ieder geval samen met de diverse federaties en uw collega van Onderwijs werk te maken van dat aspect.

Zoals ik bij mijn inleiding heb beklemtoond, staan deze bemerkingen de goedkeuring van het ontwerp-decreet niet in de weg. Ik hoop dat de uitvoeringsbesluiten, die nu dringend zullen moeten worden uitgevaardigd, duidelijkheid brengen op een aantal punten waardoor iedere overtreding zoveel mogelijk wordt uitgesloten. De praktijk zal ook hier moeten uitwijzen in welke mate het decreet over een dergelijke complexe materie nog zal moeten worden aangepast of vervolledigd. Het werk is nog niet af, maar begint pas te velde. Ik verzoek de Minister derhalve het probleem constant te evalueren volgens door hem nog op te stellen procedures. De SP zegt in ieder geval zijn medewerking daarvoor nu reeds toe. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Van Hecke heeft het woord.

De heer W. Peeters : Mijnheer de Voorzitter, ik meende dat ik nu aan de beurt was !

De Voorzitter : Mijnheer Peeters, wij hebben al een liberaal en een socialist gehad. Nu heeft een christen-democraat het woord.

De heer Van Hecke heeft het woord. (**Protest van de heer A. Denys**)

De heer J. Van Hecke (op de tribune) : Mijnheer Denys, als de PVV meer verslaggevers zou leveren, dan zouden er meer PVV-sprekers op de tribune komen.

Ik wil natuurlijk best wachten tot vanmiddag met mijn uiteenzetting. Daar heb ik geen enkele moeite mee.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik heb er geen bezwaar tegen dat de heer Van Hecke nu zijn standpunten uiteenzet. Ik sluit mij nochtans aan bij de heer Walter Peeters. Wanneer men werkelijk streeft naar een evenwichtig debat, dan moeten er geen drie CVP-ers op vijf sprekers het woord voeren.

De heer J. Van Hecke : Mijnheer Denys, mevrouw Merckx was verslaggever, terwijl Minister Weckx het standpunt van de Executieve heeft toegelicht.

De heer W. Peeters : Zij hebben beide hetzelfde gezegd ! Wellicht doet u het nog eens over.

De heer A. Denys : Tenzij u een dissidente stem vertolkt, wat ik hoop !

De heer J. Van Hecke : Mijnheer de Voorzitter, blijkbaar kan het niet meer dat men het woord voert terwijl men zich nochtans tijdig heeft ingeschreven voor het debat.

De heer W. Peeters : Mijnheer de Voorzitter, ik was eerst ingeschreven !

De Voorzitter : Dames en heren, het verwondert mij dat de heer Walter Peeters er niet van op de hoogte is dat de rangorde voor de sprekers op een andere wijze wordt vastgelegd. Hij is nochtans een van de meest actieve leden van de Vlaamse Raad.

Het is normaal dat eerst de verslaggever het woord voert. Nadien kan de Minister zijn standpunt toelichten, gevolgd door een vertegenwoordiger van de minderheid, afgewisseld met een lid van de grootste meerderheidspartij. De heer Olivier, die mij daarstraks als Voorzitter verving, heeft de heer Van Hecke achter de heer Garcia geplaatst, hoewel het normaal ware geweest dat de heer Van Hecke sprak vóór de heer Garcia en na de heer Denys. Dat is het enige feit dat men kan aanklagen. Maar wellicht lag aan deze volgorde een overeenkomst tussen de heer Garcia en de heer Van Hecke aan de basis.

De heer Garcia heeft het woord.

De heer R. Garcia : Mijnheer de Voorzitter, ik neem dat voor mijn rekening. Ik had aan de Voorzitter die u verving gevraagd om vroeger te mogen spreken omdat ik in een andere vergadering werd verwacht.

De Voorzitter : De heer Walter Peeters heeft dus geen enkele reden om zich ter zake ongerust te maken.

De heer Van Hecke heeft het woord.

De heer J. Van Hecke : Mijnheer de Voorzitter, om de heer Walter Peeters helemaal gerust te stellen zal ik de helft van de spreektijd die ons is toegekend aan zijn fractie afstaan.

Vooraf wens ik even in te gaan op wat de fractieleider van de PW heeft gezegd. Er werden verscheidene interessante beschouwingen geformuleerd die op een aantal punten afwijken van wat de heer Denys in de Commissie heeft gezegd. Hij heeft dat trouwens toegegeven. Zo heeft hij onder meer gezegd dat naarmate de tijd vordert zijn groep kritischer en kritischer wordt. Welnu, mijnheer Denys, in onze fractie voltrekt zich eerder een omgekeerde beweging. Naarmate de tijd vordert en wij meer gelegenheid hebben om met mensen uit het betrokken milieu van gedachten te wisselen worden wij enthousiaster en enthousiaster over dit decreet.

U hebt gezegd, mijnheer Denys, dat dit decreet wellicht in een ivoren toren tot stand is gekomen en dat er op voorhand met de mensen uit de sportsector onvoldoende overleg is gepleegd. Ik wil dit formeel ontkennen en trouwens met een heel concreet voorbeeld aantonen. Reeds in juni 1990 heeft de Vlaamse Sportfederatie die meer dan 800.000 mensen vertegenwoordigt, die in clubverband aan sport doen, een studiedag aan dit decreet gewijd. Daarover bestaat trouwens een omstandig verslag dat aan de commissieleden werd overgemaakt. Ter afronding van die studiedag heeft de Voorzitter zelf van de Vlaamse Sportfederatie die namens zijn federatie sprak in zijn slottoespraak gesteld dat dit een uniek gebeuren is in de decreetgeving van de

Van Hecke

Vlaamse Gemeenschap over sport. Hij heeft zelfs de Minister met dit decreet gefeliciteerd.

De heer A. Denys : Dit zijn uitspraken van de heer Kris Poté die een toekomstig CVP-kandidaat is.

De heer J. Van Hecke : Dat zegt u, mijnheer Denys. Ik neem aan dat u vooralsnog de lijsten van de CVP niet samenstelt.

De heer Poté sprak dus in zijn hoedanigheid van Voorzitter van de Vlaamse Sportfederatie. In zijn slottoespraak op dit congres heeft hij gezegd dat dit decreet drie zeer positieve elementen bevat. Ten eerste, het feit dat de dopingsanctiëring grotendeels uit de penale sfeer wordt gehaald. Ten tweede, de vaststelling dat de sportbonden zelf een actievere rol zullen kunnen spelen en ten derde de wetenschap dat alle facetten van de sport-medische problematiek door de overheid in een enkel decreet worden gecoördineerd.

Trouwens, mijnheer Denys, ik wil nog verder gaan. U hebt gesproken over het fameuze debat in een sportuitzending op televisie op woensdagavond. Ik heb toevallig die uitzending gezien en vastgesteld dat u nooit eerder zo geïsoleerd was bij het innemen van een bepaald standpunt. Ook in de Commissie en in de hoorzitting was u politiek geïsoleerd. (*Onderbreking door de heer A. Denys*) Ook al bent u van de oppositie, ik denk toch dat het belangrijk was om te luisteren naar de talrijke argumenten die door de vertegenwoordigers van de federaties en van de bonden werden aangebracht.

De heer A. Denys : Wat heeft de heer De Vuyst vorige week woensdag in een weekblad gezegd ? Wat heeft de heer Desruelles voor veertien dagen in een sportshow gezegd ?

De heer J. Van Hecke : Voor zover ik weet vertegenwoordigt de heer Desruelles geen Sportfederatie.

De heer A. Denys : Hij spreekt over een sportrechtbank. Hij hanteert dezelfde filosofie als wij.

De heer J. Van Hecke : Ik meen dat de heer Rogge tijdens de fameuze TV-uitzending waarover u spreekt uitstekend de consensus in de sportwereld ten aanzien van dit decreet heeft verwoord. De heer Rogge heeft inderdaad gezegd dat er een zeer grote eensgezindheid was en dat sportkringen meestal argwanend staan tegenover overheidsinmening. Het is echter zonder meer duidelijk dat iedereen in het sportmidden achter dit ontwerp van decreet staat.

Dit ontwerp van decreet beantwoordt ons inziens aan een reële noodzaak. Zoals de verslaggever het daar straks zo uitstekend heeft verwoord, werd dit in de Commissie ook erkend, zowel door woordvoerders van de diverse fracties, als van de sportfederaties zelf. Tegelijkertijd biedt dit ontwerp van decreet ook de garantie voor een daadwerkelijke aanpak van de problematiek inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Dit is zeer belangrijk omdat het hier de jure gaat om een raamdecreet waarvan de decretale toepassingsprincipes concreet moeten worden ingevuld door middel van een dertigtal uitvoeringsbesluiten. Wij willen er nogmaals op wijzen dat voorafgaandelijk het advies moet worden ingewonnen van het betrokken sportmilieu, in de brede zin van het woord, via de Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening en de diverse commissies die in die Raad zullen worden opgericht.

Als u mij toestaat, mijnheer de Voorzitter, wil ik nog even zeer kort ingaan op enkele meningsverschillen. Ondanks de zeer ruime consensus over de essentie van dit decreet zijn er in de Commissie over een drietal punten toch meningsverschillen tot uiting gekomen.

Een eerste punt van discussie betreft het toepassingsgebied van dit ontwerp van decreet. De heer Denys heeft daarstraks verklaard dat het domein van de recreatieve sportbeoefening buiten het toepassingsgebied van dit decreet moet worden gehouden.

De heer A. Denys : Ik heb niet beweerd dat de recreatieve sportbeoefening volledig buiten dit decreet

moet worden gehouden maar wel dat zij op een andere manier moet worden aangepakt.

De heer J. Van Hecke : Wij zijn van het tegendeel overtuigd om twee argumenten die ook door vertegenwoordigers van de sportbonden worden erkend. In de eerste plaats is een eenduidige en sluitende afbakening van de verschillende mogelijkheden van sportbeoefening een onmogelijke opdracht. Dit kan enkel aanleiding geven tot oeverloze discussies die nooit op bevredigende wijze zullen kunnen worden afgerond.

In de tweede plaats stellen wij vast dat binnen de steeds groter wordende groep van recreatieve sportbeoefenaars vaak op onveilige en onverantwoorde wijze aan sport wordt gedaan. Wij mogen dit weliswaar niet veralgemenen maar bepaalde spitsvondigheden van sommige sportbeoefenaars en organisatoren van sportmanifestaties sterken ons in onze overtuiging dat dit ontwerp van decreet ook moet gelden voor de recreatieve sportsector.

Een tweede punt van discussie betreft de rol van de sportfederaties. De heer Denys zal het mij wellicht niet kwalijk nemen wanneer ik zeg dat ik in zijn betoog enkele etatistische trekken heb onderkend.

De heer A. Denys : Ik wil de sportfederaties inzake preventie en informatie veel meer verantwoordelijkheid geven dan thans het geval is. Indien men echter eenvormigheid nastreeft inzake controle en sanctiëring, kan men die opdracht niet toevertrouwen aan de sportfederaties. Dit heeft niets te maken met etatisme. Het gaat hier om een duidelijke aflijning van de verantwoordelijkheden van de private sector en van de overheidssector.

De heer J. Van Hecke : Voor alle duidelijkheid en om elk mogelijk misverstand uit te schakelen wil ik er nogmaals op wijzen dat, zelfs indien zij een eigen tuchtregeling hanteren, de sportfederaties toch moeten functioneren binnen de normen bepaald in dit decreet. Dit sluit het gevaar van heterogeniteit volkomen uit.

De heer A. Denys : We zullen zien.

De heer J. Van Hecke : De Minister heeft dat uitdrukkelijk verklaard in de Commissie en heeft dit hier vandaag nogmaals herhaald. Ik ga daar nu niet verder op in. Wij staan volkomen achter de bepalingen van het decreet ter zake.

Dan wil ik het nog even hebben over de voorlopig schorsing. Zowel de heer Denys als andere leden van zijn fractie hadden daaromtrent bij het begin van de besprekingen in de Commissie heel wat twijfels. Wij ook overigens. Het voorbeeld van de atleet Ben Johnson werd zelfs aangehaald om aan te tonen hoe delicaat deze kwestie wel is. Mijnheer Denys, na een bezinningsperiode hebt u voor uzelf, los van politieke overwegingen overigens, uitgemaakt dat vanuit sport-ethisch oogpunt de schorsing onmiddellijk moet ingaan, vooral om concurrentievervalsing te vermijden. Wij zijn een andere mening toegedaan omdat wij vinden dat de rechten van de verdediging maximaal moet worden beschermd. Wij gaan ervan uit dat iemand onschuldig is zolang niet via een gerechtelijke procedure de schuld is vastgesteld. Onmiddellijke schorsing lijkt ons in strijd met de basisprincipes van de rechten van de verdediging zoals bepaald in artikel 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Overigens menen wij dat problemen inzake juridische afdwingbaarheid van de vigerende nationale wettelijke bepalingen hoofdzakelijk te maken hebben met het niet of het onvoldoende respecteren van de rechten van de verdediging.

Mijnheer de Voorzitter, wij steunen dit ontwerp van decreet onverkort en wel om volgende redenen. Het geeft uitvoering aan de bepalingen over sportbeoefening opgenomen in het regeerakkoord van de Vlaamse Exe-cutieve. Het ontwerp gaat uit van een globale benadering. Bovendien zijn een veilige en gezonde sportbeoefening juiste streefdoelen vanuit diverse overwegingen. Vanuit democratisch oogpunt is het zeker verantwoord dat elke sportbeoefenaar, of het nu om recreatieve, competitie- of topsport gaat, recht heeft op een vei-

lige en gezonde sportbeoefening. Vanuit praktische overwegingen zijn deze streefdoelen eveneens verantwoord, omdat steeds meer mensen in hun vrije tijd sport beoefenen, en daarbij steeds meer met prestatiedruk, ook in de recreatieve sport, te maken hebben. Ook vanuit juridisch oogpunt is dit ontwerp een grote verbetering tegenover vroeger. Met de huidige bepalingen was een geïntegreerde aanpak haast onmogelijk. De medische keuringsplicht werkte niet. Voor de sportbeoefenaar was er veel rechtsonzekerheid in verband met de dopingreglementering en de anti-dopingwetgeving was haast niet afdwingbaar. Om al die redenen steunt mijn fractie dit ontwerp en hopen wij dat het zo snel mogelijk zal worden uitgevoerd. **(Applaus)**

De Voorzitter : Mevrouw Maximus heeft het woord.

Mevrouw L. Maximus (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening schept een kader waarbinnen getracht wordt een zeer ernstig probleem op te lossen en dit vanuit de bekommernis de sportbeoefenaar niet alleen tegen zichzelf te beschermen, maar ook tegen derden, meer bepaald op het raakvlak van de echte medische begeleiding en het gebruiken of toedienen van niet toegelaten middelen die schadelijk zijn voor de gezondheid, met het uitsluitend doel de prestaties te verbeteren of op te drijven.

Het gaat hier — dit blijkt uit het debat — om een zeer moeilijke oefening gezien de diversiteit van de in Vlaanderen beoefende sporten en de verschillende graden van intensiteit van de trainingen, gaande van de zuivere recreatiesport tot de pure, vaak harde en zelfs meedogenloze beroepssport. Wij hebben dan ook begrip voor de beslissing de mazen van het net zo klein mogelijk te maken, zodanig dat elke vorm van sportbeoefening onder de toepassing van het decreet valt.

Deze rigiditeit biedt evenwel het na-deel dat sportfederaties, die met het ganse opzet weinig of niets te maken

hebben, worden opgezadeld met een onoverzichtelijke administratieve rompslomp die ook de **controle-organismen** zelf dreigt te overspelen met totaal nutteloze informatie, waardoor veel tijd zal worden verspild. Ik denk hier bijvoorbeeld aan de reeds geciteerde honderden turnverenigingen die vele duizenden lesuren per week recreatief turnen organiseren voor afdelingen, gaande van kleuters tot senioren, met slechts een zeer kleine kern topturners.

Zonder andersluidende richtlijnen zullen deze verenigingen de decretale bepalingen als tergend ervaren en schieten maatregelen waarbij de sportverenigingen worden verplicht al hun activiteiten te melden, het doel totaal voorbij.

Een eerste vereiste om een efficiënte controle uit te oefenen is immers dat men zich richt tot die sportverenigingen en manifestaties waar de beoogde gezondheidsrisico's zich voordoen of dreigen voor te doen. Bij de publikatie van het decreet zal een bijsturing ter zake, onder welke vorm ook, noodzakelijk zijn. Ik meen mij te herinneren dat de Minister heeft toegezegd dat een dergelijke bijsturing van de richtlijnen mogelijk is.

Wat de bevoegdheid van de sportfederaties om de leeftijds grenzen te bepalen betreft zou het aangewezen zijn toelichtingen bij de tekst te verstrekken. Het decreet is opgebouwd rond een subsidiariteitsbeginsel dat evenwel niet overal duidelijk uit de tekst naar voren komt. Het samen lezen van meerdere artikels vereist een graad van juridische onderlegdheid die wij redelijkerwijze niet van alle verantwoordelijken van de sportverenigingen en clubs mogen verwachten. Hun kennis en ervaring ligt meestal op het zuivere sportieve vlak.

Wetten en decreten moeten mijns inziens leesbaar en begrijpelijk zijn voor de gewone burger zonet geven zij aanleiding tot een aantal nutteloze betwistingen. Een brede publikatie van alle tijdens de bespreking in de Commissie verstrekte toelichtingen lijkt mij dan ook wenselijk.

Dezelfde bemerking geldt voor de

Maximus

sportmedische keuring. Wie moet worden gekeurd ? Wie draagt de financiële last van de onderzoeken naargelang zij worden geëist door de sportfederatie zelf of door het decreet, rekening houdend met het basisprincipe van de subsidiariteit ?

De uitvoeringsbesluiten die ter zake worden aangekondigd moeten dringend duidelijkheid brengen in deze materie.

Geachte collega's, schijnbaar gaat het hier allemaal om details en dat zou ook zo zijn ware het niet dat het decreet zich tot alle sportverenigingen en in feite tot elke sportbeoefenaar, richt.

Het lijkt geen twijfel dat de grote sportorganisatoren en de specifieke sportbeoefenaars, die de directe aanleiding zijn tot de uitvaardiging van de nieuwe decretale bepalingen, geen moeilijkheden zullen kennen bij de interpretatie ervan vermits zij, terecht trouwens, in ruime mate werden geconsulteerd. Maar, ook daar werd de wens uitgedrukt de toepassing van het decreet tijdig te toetsen aan de resultaten op het terrein. Het gaat hier immers om een probleem dat voortdurend evolueert en voortdurend bijsturing zal vereisen.

Ik vrees echter dat de sportfederaties die zich richten tot de recreatieve sportbeoefenaars, wel nood zullen hebben aan een soort gebruiksaanwijzing die best meteen wordt meegegeven.

Het is immers onze wens dat het decreet een reële en efficiënte bijdrage zal leveren tot een gezonde en verantwoorde sportbeoefening.

De Voorzitter : De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren collega's, met enige fierheid en zonder overdreven pretentie kan de Volksunie-Vlaamse Vrije Democraten stellen dat zij aan de grondslag ligt van een streven naar medisch verantwoorde sportbeoefening. Inderdaad, mijn interpellatie van 17 mei 1984, nu zeven

jaar geleden, over doping in de sport, heeft het startsein gegeven voor het Vlaams overheidsopdreden zoals we dat vandaag kennen. Uw voorgangers, mijnheer de Minister van Volksgezondheid, zijn kort nadien begonnen met het oprichten van de Vlaamse anti-dopingcommissie en het opstellen van de lijst van de verboden produkten. De regelmatige dopingcontroles, zoals ze nu door het Vlaamse Ministerie worden uitgevoerd, dragen onze goedkeuring weg en wij willen er Minister Weckx van harte voor feliciteren.

Wij hebben altijd gesteld dat de dopingbestrijding uit de gerechtelijke sfeer moest worden gehaald en dat de beteugeling via schorsingen beter paste dan via gevangenisstraffen en geldboeten. Wie wel gerechtelijk vervolgd en voorbeeldig gestraft moeten worden, zijn de medische begeleiders, de trainers en verzorgers die drogeermiddelen aan hun sportbeoefenaars aanraden en goedpraten. Wij betreuren dat onze rechters te veel geneigd zijn deze misdrijven te separeren of belachelijk lichte straffen uit te spreken.

Het decreet dat wij zullen goedkeuren heeft veel voorbereidend werk gevraagd en ik stel er prijs op onze vertegenwoordigers in de Hoge Raad voor de Sport, die tijdens vele vergaderingen talloze verbeteringen aan dit ontwerp van decreet hebben aangebracht, van harte te danken.

De Volksunie heeft steeds voorgehouden dat de sport in het teken moet staan van de volksgezondheid, van de gezonde ontspanning en van de levensvreugde. Competitie moet er zijn, maar mag niet de bovenhand krijgen, want dan krijgen we de keerzijde van de medaille, met name geweld, sportletsels, corruptie, geldzucht en alles wat niet deugt. Het geld en het geweld regeren de wereld en spijtig genoeg ook de sportwereld.

De sport, zoals ze momenteel beoefend wordt, is een gevaarlijke en kostelijke bezigheid en een decreet zoals dit alleen zal daar niet veel aan veranderen. In de sport moet de mentaliteit veranderen en de geldhonger verdwijnen en dat zal een proces van lange adem zijn.

Professor Lysen stelt terecht dat in de sport de rede vaak ziek is. Duizenden profs en recreatiesporters lopen breuken, kneuzingen, spierscheuringen, ontwrichtingen, verrekkingen en andere letsels op. Met duizenden blijven zij dagen, soms weken of maanden weg van werk en school. Sportongevallen zouden de gemeenschap jaarlijks 15 miljard kosten ! Verder, hoger, sneller en beter, de prestatiedrang drijft de sporter vooruit. Dertig jaar geleden was de marathonloper een held. Nu wil elke jogger de 20 km van Brussel lopen en als het even kan nog een marathon of een triatlon. Bij de helft van de ongevallen gaat het om overbelastingsletsels. Teveel mensen willen een prestatie leveren waarop ze niet voorbereid zijn. In 1984 schreef professor Lysen in een studie : Vanwege financiële belangen stelt men in de keiharde competitie sport steeds hogere fysieke eisen. Het spel wordt sneller en virieler, veelal ten nadele van de techniciteit. Moderne trainingsschema's en proppensvolle kalenders vergen het uiterste van spieren, pezen en gewrichten. Vijftien procent van alle sportbeoefenaars geeft elk jaar aan de verzekering een ongeval aan. Dit is maar een fractie van alle letsels.

In Vlaanderen zouden naar schatting jaarlijks een half miljoen sportletsels voorkomen. Twintig procent van alle letsels zou een school- of werkonbekwaamheid van minstens twee weken veroorzaken. Tel je de medische kosten en de maatschappelijke kosten, veroorzaakt door de afwezigheid op het werk, dan komt men aan de bovengenoemde 15 miljard per jaar. Dit is een belangrijker en duurder probleem dan doping. Een gezonde sportopvoeding moet van kleins af beginnen. Daarom pleit de Volksunie voor het dagelijkse sportuur in het onderwijs, gekoppeld aan een gezondheidsleer waar gezonde leef-, eet- en bewegingsprincipes worden aangeleerd.

Jaarlijks betaalt het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering 55 miljard voor de behandeling van hart- en vaatziekten die het gevolg zijn van verkeerde eet- en rookgewoonten en gebrek aan beweging.

Caudron

Dit enorm bedrag zou dus kunnen worden bespaard of nuttig besteed indien wij gezonder zouden leven. Ook hier geldt de regel van de gulden middenweg.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, wij herhalen dat de medisch verantwoorde sportbeoefening niet zal worden bereikt door het stemmen van dit decreet alleen. Daar is oneindig veel meer voor nodig dan goede wetten en goede wil.

In de hoop dat de ganse sport- en gezondheidsopvoeding en de mentaliteit grondig veranderen, zal de Volksunie dit decreet goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Van der Sande heeft het woord.

De heer J. Van der Sande (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, u zult mij zeker niet tegenspreken als ik zeg dat het basisprincipe dat aan dit ontwerp ten grondslag ligt, in zich houdt te komen tot het bewaken en verzekeren van een veilige en gezonde sportbeoefening voor alle sportbeoefenaars.

Dit ontwerp is dan ook een lovenswaardig initiatief om dit principe te verwezelijken.

Gezien ik echter dit principe zeer ruim wens te benaderen kom ik tot de vaststelling, mijnheer de Minister, dat medisch verantwoorde sportbeoefening slechts een deelaspect is van een gezonde sportbeoefening. Mijns inziens is een gezonde sportbeoefening meer dan een louter, medisch verantwoorde, sportbeoefening. Als we uitgaan van de stelling dat de sportbeoefening de gezondheid in zijn geheel niet mag schaden, moeten we dit op een breder vlak bekijken. Er moet voorkomen worden dat er schade zou aangebracht worden op fysisch, maar ook op psychisch en sociaal vlak. Derhalve zijn aangepaste oefenprogramma's, hygiëne, voeding en dergelijke voor de diverse doelgroepen noodzakelijk. Een gezonde sportbeoefening moet ook opvoedende waarden inhouden en dan, en alleen dan, kunnen vele

uitwassen, a-sociaal gedrag, oneerlijke concurrentie en dergelijke tot een minimum herleid worden. Deze breed opgevatte benadering van een gezonde sportbeoefening kan enkel maar tot stand komen als de overheid hiervoor het gepast kader creëert.

Als de begeleiding van de sportbeoefenaar op het niveau van de oefenprogramma's, op het niveau van het pedagogische, op het niveau van preventie van gezondheidsrisico's, deskundig is en bovendien geïntegreerd is in de deelgebieden van de medisch verantwoorde sportbeoefening zoals sport-medische keuring, preventie van sportletsels, voorkomen en beteugelen van dopingpraktijken, dan creëert de overheid een gepast kader voor de gezonde sportbeoefening. Dit betekent dat meer dan ooit deskundige, sporttechnische, pedagogisch geschoolden in de verenigingen gewenst zijn.

Na deze algemene opmerkingen, waarvan ik weet dat ze niet allen onder uw bevoegdheid vallen, mijnheer de Minister, wens ik wel even dieper in te gaan op de basisopties van het ontwerp.

Het integratieprincipe is een eerste basisoptie. Bewegen en sporten nemen gelukkig steeds toe in onze moderne samenleving. Er moet wel over gewaakt worden dat de gezondheid van de beoefenaar niet geschaad wordt en hierbij stellen we vast dat de huidige bestrijding van de doping niet doeltreffend werkt. Het decreet wenst het probleem te veralgemenen en op te lossen. Ik wil dus duidelijk stellen dat het overheidsingrijpen noodzakelijk en verantwoord is, ter preventie van de aantasting van de gezondheid in een zo ruim mogelijk kader van sportbeoefening.

De decreetmaker beoogt zowel de recreatiesport als de competitiesport, en dit voor diverse leeftijdscategorieën. Ik vraag mij wel af, mijnheer de Minister, of het niet aangewezen is dit te vervollledigen naar 50 plus-sers, 4e leeftijd en maatschappelijke groepen toe. Ik denk aan kaders, werklozen, vrouwen, minder-validen enzovoort.

De responsabilisering is een tweede

basisoptie. Ik citeer : De sportvereniging zal de gezonde sportbeoefening mogelijk moeten maken, waarborgen en bewaken. De sportvereniging krijgt het statuut van officiële partner van de overheid.

Het decreet legt aan privé-verenigingen op sancties te treffen tegen zijn leden. Bij een nauwkeurige nalezing van het advies van de Raad van State, mijnheer de Minister, vraag ik mij toch af of hier geen juridisch probleem rijst.

Bovendien rijst de vraag of de omschrijving van de sportvereniging in artikel 2, punt 4 wel voldoende duidelijk is. Hoe kan een soms informele situatie verantwoordelijkheid dragen ?

De penalisering is een derde basisoptie. Daar waar het gebruik van morfine, narcotica een aangelegenheid is van de wetgever, vraag ik mij af of het wettelijk mogelijk is naar de sportvereniging het bestraffen van het gebruik van alle dopingproducten te delegeren.

Bovendien wens ik hierbij de vraag te hernieuwen die ik in de Commissie stelde, met name of er geen onderscheid in de straffen moet worden gemaakt naargelang de produkten die werden gebruikt, alhoewel u mij daarop antwoordde dat het moeilijk is een gradatie te maken. Moeilijk gaat evenwel ook, mijnheer de Minister.

Verder wens ik nog enkele specifieke problemen te stellen.

Zo zou ik nogmaals willen onderstrepen hoe belangrijk het is naast de normerende en represieve maatregelen ook positieve maatregelen te voorzien. Zoals ik op 5 februari 1991 in de Commissie voorstelde kan dit op drie vlakken, namelijk op het vlak van de Executieve, de scholen en de sportfederaties.

Mijnheer de Minister, u heeft mij toen geantwoord dat dit in de uitvoeringsbesluiten zal worden opgenomen, waarvoor ik u ten zeerste dank. Ik hoop dus dat in deze uitvoeringsbesluiten zal worden bepaald dat naast de informatiecampagnes voor de bevolking, die door de Executieve

Van der Sande

kunnen worden georganiseerd, ook langs het onderwijs met lessenpakketten voldoende opvoedende initiatieven zullen worden gestimuleerd om op het gevaar van de doping te wijzen. Het spreekt voor zich dat ook de sportfederaties hierin een verantwoordelijke rol hebben ten opzichte van hun aangesloten clubs en leden en dit bij middel van specifieke voorlichtingscampagnes.

Mijnheer de Minister, wij kijken uit naar de ter zake beloofde uitvoeringsbesluiten om de initiatieven die nodig zijn op de drie vlakken te stimuleren en te ondersteunen.

Ik noteer eveneens uw positieve reactie op mijn vraag of fraude of poging tot fraude met doping zal worden gelijkgesteld, maar ik blijf wel op mijn honger omtrent mijn vraag of sommige produkten niet zo gevaarlijk zijn dat ze zonder meer zouden moeten worden verboden,

Ik weet wel dat u mij in de Commissie heeft geantwoord dat er een lijst zal worden opgesteld met verboden produkten en het onweerlegbaar vermoeden bij gebruik van deze produkten, met bovendien het leveren van het bewijs van schadelijkheid indien er produkten worden gebruikt die niet op deze lijst voorkomen. Ik

vraag mij echter af of er geen lijst moet worden opgesteld van produkten die zo schadelijk zijn en gevaarlijk dat men ze zelfs niet aan de strafrechtelijke gevolgen zou mogen onttrekken en dus gewoon verboden zijn. Ik denk aan amfetamines, hormonale substanties enzovoort.

Mijnheer de Minister, verder stel ik mij bij artikel 2, punt 6, b) ook de concrete vraag of dit inhoudt dat produkten die niet schadelijk zijn voor de gezondheid maar wel prestatieverhogend zijn dan toch toegelaten zijn. Dit kan toch niet de bedoeling zijn, want dan wordt er toch aan concurrentievervalsing gedaan, wat ethisch gezien niet te verantwoorden valt.

Tenslotte blijf ik bij mijn stelling in verband met de controleartsen, die ik eveneens in de Commissie heb verdedigd, met name dat men geen groot aantal erkende controle-artsen zou moeten hebben, maar een beperkt aantal aangestelde arts en met een duidelijk statuut. Wij weten immers dat zeer veel erkende controle-artsen slechts 4 à 5 keer per jaar dopingcontroles uitvoeren. Er wordt dus geen ervaring opgebouwd, wat vaak aanleiding geeft tot kleine procedurefouten of tot misleiding van de arts door de betrokken sportbeoefenaar.

Ons inziens zou dit euvel kunnen

worden voorkomen indien men met degelijk opgeleide en door de Executieve aangestelde controleartsen zou kunnen werken, die het klappen van de zweep voldoende kennen om het systeem waterdicht te maken.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, een aantal overwegingen en opmerkingen die ik bij gelegenheid van deze bespreking toch nog wenste naar voren te brengen. **(Applaus)**

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 13 uur.
